

Značilna izjava amer. držav. tajnika Lansinga.

ZDRUŽENE DRŽAVE BODO OSTALE NEUTRALNE. — BANKIRJI SO MISLILI, DA JE VOJNA NEIZOGIBNA. — RAZLOGI, VSLED KATERIH JE POSLAL PREDSEDNIK WILSON EVROPSKIM DRŽAVAM NOTO. — LANSINGOVO NOTO SO NEKI NAPAČNO TOLMAČILI. — PREDSEDNIK WILSON NE ZAVZEMA ZA MIR. — POGOJI NEMČIJE NISO ŠE NIKOMUR ZNANI.

Washington, D. C., 21. decembra. — Združene države bodo za sedaj in za prihodnost ostale še vedno pri svoji nevtralnosti, ako jih ne bi razmere silile, opustiti svojo nevtralnost.

Predsednikova nota 14tim državam pojasni natančno stališče ameriške vlade. To stališče ostane neizpremenjeno, ako kakšni posebni dogodki ne zahtevajo drugače.

Nekaj časa se je zdelo, kakor da so Združene države naenkrat postale bojovite in da se zapletejo v evropsko vojno. Govorili so, da je položaj kritičen.

Pri denarnih motenih na Wall Streetu je nastala panika, kajti bili so prepričani, da je vojna neizogibna. To paniko je povzročil državni tajnik Lansing, ki je ob 11stih podal sledečo izjavo:

— Noto smo poslali iz sledečih razlogov: Materialne razmere niso bile vzrok, da je bila poslana nota, temveč poslali smo jo, ker se naše pravice kratijo od obeh strani, tako da je položaj postal kritičen.

Mislili, da se bližamo vojni. Zaradi tega smo opravičeni, da zahtevamo od posameznih vlad, da nam razložijo, kake namene kdo zasleduje pri tej vojni, da se vemo v bodoče ravnati.

Delali nismo razlike med narodi. Ko smo sestavljali noto, nismo imeli v mislih Lloyd Georgevega govora, ne nemške mirovne ponudbe. Odločili smo se v pondeljek, da pošljemo noto. Predsedniku je delalo težave samo, ker je mislil, da bodo države smatrale njegov korak v sedanjem času kot napeljevanje na mir v prilog Nemčije.

Predsednik to odločno zanika.

Ta nota pomeni, da smo v nevarnosti, da se zapletejo v vojno tudi mi. Pokazati smo hoteli le naše pravice. Morda bo ta nota tudi pomagala, da se vojna malo prej konča. Niti predsednik niti jaz ne smatramo to noto kot navodilo za mir, temveč z njo smo samo skušali vojskujoče se države pripraviti do tega, da nam razložijo, kake namene zasledujejo v tej vojni.

Telefon v Beli hiši je bil po tej izjavi vedno zaposlen. Vsakdo je hotel vedeti, kaj je predsednikovo mnenje v tej situaciji, toda predsednik ni hotel dati nikake izjave.

Šele ob treh popoldne je podal Lansing sledečo izjavo:

— Z različnih strani sem izvedel, da so moji današnja izjava napačno tolmačili, zato želim sedaj stvar natančneje pojasniti. Hotel sem namreč pokazati kako zelo so naše razmere odvisne od tega, kake namene zasledujejo v tej vojni.

S tem nisem hotel dati povoda, da bi kdo mogel misliti, da hočemo izpremeniti svojo nevtralnopolitiko, kakor smo jo zasledovali ves čas te vojne, pri vsem tem, da so razmere postajale od dne do dne težavnejše.

Zal mi je, da so se moje besede drugače tolmačile, kakor pa sem jaz želel. In zdaj vam razložim pravi položaj. Mislili, da ta nota kaže jasno naše nazore, ne da bi moral k temu še kaj pripomniti. Mislili, da mi ni treba še povdarjati, da bom te predloge z vso močjo podpiral in želim, da jih sprejmejo.

Nadalje je dejal Lansing, da bo poslal še eno noto, ako jo bodo tudi tam tako razumeli kakr tukaj.

Sedaj so diplomati mnenja, da je položaj po drugi Lansingovi izjavi isti kot je bil prej.

Pozneje se je doznalo, da je stvar sledeča: Predsednik hoče mir. Vedeti hoče samo, za kaj se države pravzaprav bojujejo.

Neobhodno je potrebno, da predsednik to ve, kajti, ako bodo Združene države prisiljene vsled neznosnih razmer poseči v vojno, bo lahko stopil pred narod in ga vprašal, kake namene hoče zasledovati v vojni.

Gotovo je, da Lansingu ni naročil predsednik, da po dano prvo izjavo, misli se tudi, da je povedal več, kot pa je hotel, da pride v časopise.

Vsi diplomatični krogi so bili presenečeni, ko so zvedeli za prvo Lansingovo izjavo. Oddahnili pa so se zopet, ko je podal svojo drugo izjavo.

Predsednik je že pred meseci omenil, da se lahko zgodi, da se tudi Združene države zapletejo v boj ravno tako kot balkanske države, ki so šle proti svoji volji v boj. Nizozemska, Skandinavske države in celo Švica so se le za las ognile vojni.

Predsednik misli, da bo Anglija, ako se vojna še nadaljuje, krčila ameriške pravice, Nemčija pa zopet z druge strani bo prisilila Združene države, da pričnejo boj, ali pa izgubijo narodno čast. S tem se ni rečeno, da so že dani pogoji za vojno, toda nevarnost je tukaj.

Laška fronta.

Avstrijska artilerija obstreljuje Gorico in Trst. — Zračni napadi. Boji pri Plavi.

Rim, Italija, 21. decembra. — Danes je bilo izdano tukaj sledeče uradno poročilo.

Včeraj popoldne so se ob celi fronti razvili vroči artilerijski boji. Posebno hudi spopadi so se vršili v dolini reke Adige. Sovražni zrakoplovi so stopali neprestano v akcijo in so povzročili precejšno škodo. Naše baterije so izstrelile dva zrakoplova. Zrakoplova sta padla primeroma le malo poškodovana na zemljo.

Sovražna artilerija je obstreljevala Gorico in Trst. Mi smo odbili vse napade. Proti večeru je obstreljevanje nekoliko pojenjalo. Zrakoplovi povzročajo največjo škodo vsem, ki leže ob srednjem teku reke Soče. Te vasi so Pava, Vrtojba, Dornberg in Komar.

Na Tirolskem se ni zadnji čas ničesar posebnega pripetilo. Vojne operacije zelo ovira slabo vreme. Najbolj trpijo razni poizvedovalni oddelki.

Mine in podm. čolni.

Italijanski general utonil pri potopu parnika. — Ameriški parnik zadel ob mino. — Druge nesreče.

Berlin, Nemčija, 21. decembra. Iz Lugane, Švica, je dospelo poročilo, da je nek podmorski čoln potopil 13. decembra v Jadranskem morju nek laški parnik, na katerem se je nahajal general Oreste Bandens, vrhovni poveljnik italijanskih čet v Albaniji.

Nant, Francija, 21. decembra. — Ameriški parnik "Kansan" je naletel na mino in se precej poškodoval.

London, Anglija, 21. decembra. Iz zanesljivega vira se je doznalo, da se je parnik "Liverpool" potopil. Tudi parnik "Bayhall" je naletel na mino in se potopil z vso svojo posadko.

Buenos Aires, Argentina, 21. decembra. — Argentinski parnik "Curumaran" se je potopil. Utonilo je 29 mož posadke.

Avstrijski kabinet.

Dunaj, Avstrija, 21. decembra. Aleksandra Spitzmuellerja se ni posrečilo sestaviti ministrstva. Sedaj se je poverila ta naloga grofu Clam-Martinitzu, dosedanjemu poljedelskemu ministru. — V tem ministrstvu bo Spitzmueller finančni minister.

Ameriška nota je bila sestavljena predno so bili poznani nemški pogoji, zato predsednik ne ve, kake namene zasleduje Wilson. Namen te note pa je, izravnati pot do mira.

To je vse, kar želi doseči Wilson, in upa, da bodo vse države, ki so prejele to noto, prijazno odgovorile. Upa tudi, da bo tej noti sledil mir, zato tudi misli, da so imele Združene države prav, ko so poslale noto.

Vsi diplomatični zastopniki različnih držav bodo priporočali svojim vladam, da noto prijazno sprejmejo, in hočejo s tem doseči, da se izpolni ameriške želje.

Potom brzojava.

Valud zelo slabe poštno svetovalne rajskan pošljati zdaj denar v stare domovine po brezskrbnem brzojavi.

Natančno smo potvrdili, da pridejo take pošljatve za današnje razmere hitro. Za naslov se računa 65 centov za vsako besedo. Najboljše je, da se nam pošlje \$4.00 za vsak naslov; ako bo kaj preveč ali premalo, bomo poslali našoj oziroma pisali za pritrjevanje.

Brezskrbne pošljatve gredo vse v Nemčijo, odtam na Dunaj, odkoder jih odpošljejo na določeni naslov.

Potrili o izplačilu se zdaj iz stare domovine ne more dobiti, toda banka K. K. Priv. Oesterr. Credit Anstalt na Dunaju poroča, da zahteva in dobi od pošte za vsako izplačilo takovnan Payee's receipt, t. j. potrdilo s pečatom naše pošte in lastnoročnim podpisom prejemnika ali poštarja. Vsa ta potrdila omenjena banka zbira in hrani ter jih bo poslala sem, ko bo poštna svetovalna zopet vredna.

Opominjamo, da je mogoče po brezskrbnem brzojavi poslati le okroglo svoto kot so spodaj navedene in še naprej do 10.000 kron. Za take pošljatve se naj nam pošlje le poštno Money Ordere in denar v gotovini, kajti privatnih čekov za brzojavne pošljatve ni mogoče sprejemati.

SPODAJ OZNAČENIM CENAM JE TREBA PRIŠTETI ŠE \$4.00 ZA BRZOJAVNE STROŠKE.

Naslov se mora jasno napisati in dodati: pošlje naj se brzojavna.

K: 100.00.....	\$16.00	K: 600.00.....	\$96.00
K: 200.00.....	32.00	K: 700.00.....	112.00
K: 300.00.....	48.00	K: 800.00.....	128.00
K: 400.00.....	64.00	K: 900.00.....	144.00
K: 500.00.....	80.00	K: 1000.00.....	160.00

TVERKA FRANK SAKNER.

33 Cortlandt Street,

Zapadna fronta.

Uspeh francoskih zrakoplovcov. Kolizija v zraku. — Boji pred Verdunom. — Macedonska fronta.

Pariz, Francija, 21. decembra. Poročilo, ki ga je izdalo francosko vojno ministrstvo, se glasi:

Ponoči je vladal ob celi fronti skoraj popoln mir.

Francoski zrakoplovi so izstrelili ob Sommi štiri sovražne zrakoplove. Zdaj je naš najboljši zrakoplovec poročnik Nungesser, ki je izstrelil že 21 zrakoplov.

Nek naš zrakoplovec je kolidirjal v zraku z nekim nemškim zrakoplovcem. Oba stroja sta padla na tla. Zrakoplova sta bila na mestu mrtva.

Dne 20. decembra je padlo na postajo v Anizy 48 izstrelkov, ki so povzročili veliko škodo. — Postaja v Nesles je čisto razrušena.

Proti večeru je bilo izdano sledeče poročilo:

Sovražnik je obstreljeval našo bojno črto med Louvemontom in Vauxom. Naša artilerija mu je izborna odgovarjala in je sranje poglajala v beg več močnih oddelkov.

Pariz, Francija, 21. decembra. Današnje uradno poročilo z macedonske fronte se glasi:

Ob reki Strumi je položaj neizpremenjen. Hudi boji so se vršili za neko 1050 metrov visoko pozicijo. — Bitka je bila neodločena.

Zadnje dni je zapadel tako velik sneg, da se operacije le s težavo vršijo.

Zavezniki bodo postopali z Grško kot s sovražnikom.

London, Anglija, 20. decembra. Dopisnik "Daily-Telegraph" poroča, da bodo Angličani v petek pričeli prevažati na Peloponez one grške čete, ki so še ostale zveste kralju. To bo trajalo najmanj tri tedne.

Zavezniki bodo zahtevali od Grške še več. V prvi vrsti bodo zahtevali, da dajo polno zadostženje za dogodke v Atenah dne 1. decembra. Vse nemške prijatelje bodo internirali in nadzirali jih bodo zavezniški vojniki. V kratkem bodo zavezniki pričeli postopati z Grki kot s sovražniki.

Grška vlada je proti tem odredbam vložila protest, ki jim pa ne bo pomagal prav nič.

POPRAVEK.

Pri večeršnjem poročilu o polnočnici v slovenski cerkvi se je vrnila neljuba pomota glede ceste. Slovenska cerkev, kakor znano, se nahaja na osmi cesti, št. 62. St. Mark's Pl., New York.

Razporeženje v Angliji.

Wilsonova nota bo v Angliji danes objavljena. — Včeraj je imel v rokah angleški cenzor.

London, Anglija, 21. decembra. Wilsonova nota bo objavljena šele jutri. Zdaj jo ima v rokah še cenzor.

Vsi člani poslanske zbornice so mnenja, da je Wilsonova nota zelo velike važnosti.

Spočetka se je z nevoljo mislilo, da misli predsednik posredovati, potolažili so se pa, ko so zaznali, da ni v niti nikake ponudbe za posredovanje, temveč, da se pojasnjuje samo nevtralni nazor o sedanjem položaju.

Z velikim zanimanjem so brali odstavek, kjer pravi predsednik da razmere med državami niso tako napete, da se ne bi mogle pobotati. Zato mislijo, da ve, za kaj se zavezniki bojujejo in da tudi ve za nemške mirovne pogoje.

Vsled tega so mnenja, da se bo sedaj dosegel mir diplomatičnim potomi.

Kakoršenkoli bo odgovor angleške vlade, v njeni politiki jo hočejo podpirati vse stranke. Vlada se je posvetovala tudi z Asquithom in Greyem.

Kar se tiče angleške zahteve o "povračilu, obnovljenju in jamstvu", angleška vlada ne more pustiti niti najmanje. Vedo pa tudi, da sedanja nemška vlada ne more v tem oziru ničesar vkreniti, temveč bodo o tem odločevali narodni zastopniki centralnih držav in se bodo zavezniki pogajali samo s temi.

Kardinal Gibbons misli, da je mir blizu.

Baltimore, Md., 21. decembra. Kardinal Gibbons je zelo vesel vsled Wilsonove note in je dejal: "Predsednik je storil ta korak v primeren času in nas navdaja upanje, da je mir blizu. Predsedniku morajo na vsak način biti nekatere stvari znane in gotovo ne bi postal note, ako ne bi tega vedel. Upanje za mir je veliko.

O Lloy Georgevem govoru je omenil sledeče:

"Kakor mnoge druge, tako je razveselilo tudi mene, da ni zapravljal do mira, in upam, da jih bodo drugi odprli še bolj na široko.

Uverjen sem, da se bo dosegel mir. Angleški ministrski predsednik je bil sicer zelo razburčen, toda pot je pustil odprto.

Varno spremstvo za avstrijskega poslanika.

Washington, D. C., 21. dec. — Francija, kakor tudi Anglija sta obvestile mornariške poveljnice, da dovolijo avstrijskemu poslaniku neovirano vožnjo skozi blokado črto.

Novi poslanik za Združene države grof Adam Tarnowski ni hotel iti na pot, ko je dovolila varno spremstvo samo Anglija, temveč je morala dovoliti tudi Francija.

Po poštni nakaznici.

Valel negotovega dostavljanja pošte, ki je namenjena v Ameriko v Avstrijo in Nemčijo ter narobe, sprejemamo denarne pošljatve do predela le pod pogojem, DA SE VSLED VOJNE IZPLAČAJU MOGOČE ZA ZAMUDO. DENAR NE BO V NOBENEM SLUČAJU IZGUBLJEN, ampak nastati zamorejo le zamude. Mi jamčimo, da vsako denarno pošljatvo toliko časa, da se izplača na določeni naslov. Isto tako nam jamčijo zanesljive ameriške banke, s katerimi smo sedaj v svoji radi vojni in radi sigurnosti pri pošiljanju denarja.

Cene:
K: 100..... 16.00
K: 200..... 32.00
K: 300..... 48.00
K: 400..... 64.00
K: 500..... 80.00

Ker se zdaj cene denarja skoraj vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. — Včasih se bo zgodilo, da dobi naslovnik kaj več, včasih pa tudi kaj manj. List despo na napad ponavadi par dni kameje in med tem, ko dobi naslovnik list v roko, se pri nas cene morda še večkrat spreminjajo.

TVERKA FRANK SAKNER.

33 Cortlandt St., New York, N. Y.

Novi avstrijski kabinet. Položaj ob rumunski fronti.

GROF CLAM MARTINIC JE SESTAVIL NOVI AVSTRIJSKI KABINET. — SPITZMUELLER JE POSTAL FINANČNI MINISTER. — NEMCI POROČAJO, DA SO ODBILI NA TREH MESTIH RUSKE NAPADE. — BOLGARI OČITAJO RUSOM RAZNA GROZODEJSTVA. — VROČI BOJI PRI MESTA CANESTI. — URADNO POROČILO RUSKEGA ARMADNEGA VODSTVA. — SITUACIJA OB STOHUDU.

Amsterdam, Nizozemsko, 21. decembra. — Takoj ko je rezigniral Koerberjev kabinet, je poveril cesar Karol sestavo novega kabineta Aleksandru Spitzmuellerju. — Spitzmueller si je na vse načine prizadeval, da bi dobil sposobne moze, kar se mu pa ni posrečilo.

Zdaj poročajo z Dunaja, da je sestavljen nov kabinet grof Clam-Martinić. Ministri so sledeči:

Ministrski predsednik in poljedelski minister: grof Clam-Martinić; notranji minister: von Handel; trgovinski minister: dr. Urban; minister za uk in bogočastje: baron Hussarek; domobranski minister: general Georgi; finančni minister: Aleksander Spitzmueller; justični minister: von Schenk; delavski minister: dr. Trnka; železniški minister: dr. Forster; minister brez portfeja: dr. Baerenreither; generalni governor za Galicijo: Mihael Bobrzynski.

Petrograd, Rusija, 21. decembra. — Poročilo, ki ga je izdal ruski generalni štab, se glasi:

— V Gozdih Karpatih so osvojile naše čete nekaj ozemlja jugovzhodno od železniške proge Kimpohung-Jakobeny.

Na levem bregu reke Donave se vrše severno od Buzze vroči artilerijski spopadi. Sovražnik nas je bil parkrat z vso silo napadel, pa se je moral umakniti, ker je naletel na prevelik odpor.

Pri Balabanici se mu je posrečilo zavzeti neko gorško postojanko, ki pa ni posebno velike strategične važnosti. Ob Črnem morju je potopil nek naš podmorski čoln dvanaest jadrnic in nek parnik.

Petrograd, Rusija, 21. decembra. — Vrhovno poveljstvo ruske armade razglasa:

— V smeri proti Zločevu je obstreljeval sovražnik naše pozicije pri Garbučevu. Naša artilerija je razkropila več nemških infanterijskih oddelkov, ki so se bili malo preveč približali našim pozicijam.

Bitka, ki se je bila vnela pred par dnevi ob Kenovki, pritoku reke Zlate Lipe, še ne bo tako kmalo končana.

Berlin, Nemčija, 21. decembra. — Vrhovno poveljstvo nemške armade razglasa:

— Fronta bavarskega princa Leopolda: Med Dvinskem in jezerom Narocem se artilerijski boji za nas prav ugodno razvijajo.

Ob Stohodu je sovražnik brezuspešno poskušal osvojiti ono ozemlje, katero smo mu pred par dnevi odvzeli.

Berlin, Nemčija, 21. decembra. — Nemci so odbili ob levem bregu Zlate Bistrice štiri ruske napade.

Južno od Zlate Bistrice smo odvzeli Rusom nekaj zelo važnih strategičnih postojank.

Čete generala Mackensena prav dobro napredujejo.

Ko je zavezal general Mackensen Bukarešt, mu je poslal nemški cesar brzojavno čestitko.

Mackensen mu je odgovoril:

— Glavno mesto Rumunije, Bukarešt, je bil naš cilj, toda ta cilj ni bil zadnji.

Berlin, Nemčija, 21. decembra. — Rusi so žrtvovali zadnje tedne na tisoče in tisoče človeških življenj in ogromno množino vojnega materiala. Na vse mogoče načine si prizadevajo stopiti v ofenzivo ter osvojiti Rumunce, na katere Nemci in Bolgari vedno bolj pritiskajo.

Nek vojni dopisnik je sporočil "B. Tageblattu" sledeče:

— Nabolj vroča borba se vrši med Zlato Bistrico in Jakobeny. Posebno pri višini Meste Canesti divjajo noč in dan vroči boji.

Opoldne stopi ponavadi v akcijo sovražna artilerija. Skoraj v istem času začno tudi napadati tri ruske divizije. Parkrat se jim je že posrečilo zavzeti nekaj naših oziroma avstrijskih strelnih jarkov, odkoder smo jih pa kmalo preopdili.

Proti večeru začno napadati nove kolone in ti napadi trajajo ponavadi pozno v noč. Rusi so iskopali dolg predor do Meste Canesti; toda naše predne straže so to še pravočasno opazile in so poglajale sovražnika v beg.

Nemci so vjeli včeraj 121 mož in zaplenili veliko vojnega materiala.

Sofija, Bolgarsko, 21. decembra. — Vrhovno poveljstvo bolgarske armade razglasa:

— Bolgarska kavalerija je zasedla po vročem boju mesto Babadago. Predno so se Rusi iz mesta umaknili, so razdeljali vsa poslopja. Ko so se umikali, so požigali za seboj vasi in morili prebivalstvo.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President,

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in	Za pol leta za mesto New York...	2.00
Canada	Za Evropo za vse leto	4.50
Za pol leta	Za Evropo za pol leta	2.55
Za celo leto za mesto New York...	Za Evropo za četrt leta	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredno nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagovoll pošilja po — Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalstve naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljankam naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St.,

New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Wilsonova nota.

Zadnje dni se je vsem čudno zdelo, zakaj tudi Združene države ne posežejo v mirovno gibanje in zakaj s svojim mogočnim uplivom ne pripomorejo k miru.

Združene države so izročile nemško noto zaveznikom brez vsakega komentarja.

Vse je napeto pričakovalo, kaj bo storil predsednik Wilson. Ali se bo zavzel za mir ali bo molčal in čakal.

Njegovo stališče je precej težavno.

Nadaljevanje evropske vojne pomenja že vsaj v nekaterih ozirih ameriško prosperiteto, mir bi morda napravil konec veliki veliki draginji v Ameriki in bi prinesel blagostanje vsem bojujočim se v Evropi.

Predsednik Wilson je dobro rešil svojo nalogo, dasi ravno mu očitajo nekateri ameriški, od angleške vlade odvisni listi, simpatijo z Nemčijo in Avstrijo.

S svojo mirovno noto je res prišel nekoliko prepozno. Že tedaj, ko so Nemci, gazili Belgijo, je bil čas protestirati, čeravno bi tak protest veliko ne zalegel.

Predsedniku je neumno očitati, da simpatizira z Nemčijo. Veliko prej z Anglijo kot pa z Nemčijo.

Predsednikove note bodo Angleži in Francozi ravno tako veseli kakor Nemci in Avstrijci, kajti vsi so že siti vojne do grla.

V Evropi se gode čudne stvari. Na bojiščih ni nikakih posebnih izjem, toliko večje vrvenje je pa po raznih ministrstvih in pisarnih drugih diplomatov.

Prav lahko se reče, da diplomati ne ukrepajo več, kako in pa kakšen način bi bilo mogoče zavzeti to ali ono trdnjavo, kako bi se dal osvojiti ta ali oni kos ozemlja.

Zdaj ugibajo, kako bi sklenili mir, zdaj sestavljajo odgovor, ki ga bodo morali dati nesrečnim, na zločinski način prepleparjenim in odškodovanim narodom.

Zaenkrat si diplomati pomagajo z raznimi frazami, hodijo po ovinkah, prava odkritosrčna beseda jim pa ne pride iz ust.

David Lloyd George je govoril v frazah, Briand je govoril v frazah in tako tudi ruski ministrski predsednik Trepov.

Najbolj odkritosrčen je bil te dni še govor nemškega državnega kanclerja in zadnja predsednikova nota.

Iz govora nemškega državnega kanclerja se že vsaj lahko razvidi, da hoče Nemčija skleniti mir.

Tudi zavezniki ga hočejo, toda tozdar so še to zamolčali.

Predsednik ni dal bojujočim se nikakih nasvetov, ampak je izrazil le svoje želje in pojasnil svoje mnenje.

Po njegovem mnenju ne more nikdo domnevati, kakšni vojni uspehi in kakšne garancije bi mogle končati to vojno.

Niti zavezniški diplomati ni diplomati centralnih zaveznikov niso še nikdar pojasnili, kakšni so pravzaprav vojni cilji, kaj bi se moralo storiti oziroma doseči, da bi bile bojujoče se države zadovoljne.

Wilsonova nota ne bo v Evropi ničesar direktno odločila, posredno pa bo imela precejšen uspeh.

Število zagovornikov miru je zopet nekoliko naraslo.

Glas moza, katerega je postavil devetdesetmilijonski narod na krmilo države, bo imel veliko odmeva.

V kratkem času bodo zavezniki kakor tudi Nemčija in Avstrija pojasnili svoje predloge.

In kakor hitro bodo ti predlogi pojasnjeni, bomo precej natančno vedeli, kdaj bo zavladal mir.

Sam bog ve, kje in kako bo pot iz te strašne zmešnjave. Ali bodo narodi kaj odškodovani za strašne žrtve? Z dobičkom se ne bodo mogli odškodovati, ker ga bo premalo.

Niti zmagovalci ne, kaj šele premaganci.

Ali bodo mogli nevtraleci, posebno pa Združene države tako uplivati na bojujoče se, da bodo sprejeli take mirovne pogoje, ki bodo zasigurali trajen mir?

In trajen mir bi bil, če že ne popolna, pa že vsaj precejšnja nagrada za vse dosedanje žrtve.

—k.

Trij trgovalski parniki potopljani

London, Anglija, 21. decembra.

Lloydova časniška agencija

poroča, da je bil potopljen norveški parnik "Prima".

Iz Pariza prihaja poročilo, da

je podmorski čoln potopil japonski parnik "Taki Maru". Potopilo se je 23 mož posadke.

Angleški parnik "Flimston" je bil tudi potopljen, kapitan in prvi inženir pa sta bila vjeta. Ostala posadka se je tudi rešila.

Pismo slov. vojaka iz mehiške meje.

Fort Bliss, Tex., 15. dec. 1916.

Zopet sem se nameril, da Vam nekoliko poročam v Vaš cenjeni list "Glas Naroda" naše vojaške zadeve in položaj tukaj na mehiškanski meji.

Pripravljamo se za v Mehiko, odkar smo prišli sem, pa se zmerom odlašala teden za tednom.

Dvakrat smo že cel dan in celo noč nakladali municijo in več polkov je bilo na delu; ali zopet pride povprečje razložiti in tako ostane se tu v U. S.

Mi vojniki smo se že naveličali nositi zmerom pri sebi čez sto krogel, včasih pa še čez dve, ali vse zastoj. In tudi človek naveliča po kampah prebivati in na teh rogovilah spat, večkrat pa na zemlji pod milim nebom kot zajci v grmovju.

Več vojakov je tukaj, da bi šli radi v Mehiko ter bi pomislili vse od kraja, pa bi bil mir. Potem pa gremo v vojašnice nazaj, odkoder smo prišli. V vojašnicah je veliko boljše življenje kot pa tukaj med mehiškimi grnadam. Resnica je pa, da je v več krajih lepša črna, rodovitna zemlja.

V več krajih so tudi bogati vsakovrstni rudniki. Samo miru je treba ter mladim, močnim mož za delo, ne pa za v klavnicu.

Bil sem par tednov v Mehiki in se mi je prav dopadlo v nekaterih krajih. V več krajih je še danes vse drevje zeleno, kakor tudi trava in polje.

Columbia de Dies je malo mestce, ali krasno. Ravno tako se mi je zdelo, kot da bi bil na Bledu; seveda jezera ni, ali mala čista voda teče mimo mesta.

Mesto je bilo zapuščen in žalostno. Videl sem samo par mož, pa še ti so bili brez roke ali noge. In namesto, da bi mož ženi pomagal, je pa žena moža, da ga je spravila pred hišo na klop; bil je še mlad.

Predragi moji prijatelji delavci, v Evropi bo na tisoče takih sirot po tej današnji grozni svetovni vojni.

Jaz sem sam vojak, ali pa sem vedno za mir, če je le mogoče, ter se strinjam in vsemam za delavca, ki ga ljubim. Združene države bi imele danes tudi že vojno, ko ne bi imeli dobre in premišljene vojske na višjem stolu. Vsak človek lahko pripozna, da Združene države lahko ukroto Mehiko, ali morale bi se morebiti obenem boriti še s kakim drugim narodom, kakor z Japonci, nakar bi bilo bolj težko.

Vojna tudi stane denar. In ameriška armada ni imela pred enim letom ničesar, kar se tiče vojne.

Columbus je odkril Ameriko, Francisco Pancho Villa je pa odkril Columbus in povečal ameriško armado ter pripravil več tisoč avtomobilov in truckov; tudi več strogih pusk imamo sedaj ter velike težke topove in veliko zalogo municije itd.

Preteklo pomlad so ljudje vse vrste govorili o Villi, ali on je še živ in dobro mlati Carranzove vojake po državi Chihuahua (beri Čivava). Villa je pripravljen človek, ali kar se tiče vojaških zadev, je pa prav izurjen in zna dobro voditi svoje bandite. Njemu je znana Mehika, zato se zna dobro skrivati po stranskih hribih. Ko ne bi Združene države pomagale Carranzu, bi Villa že davno potokel Carranza in njegove vojake.

Tukaj na meji je nas veliko vojakov stalne armade in milice. Narodna garda nam bolj malo pomaga stražiti mejo. Z njo imamo mnogo dela, ker jo moramo večkrat dan dve ali tri ure. Tudi mi se vezbamo vsak dan več kot poprej. Zadnje tri mesece smo imeli težke vaje po teh pesčenih hribih.

Podnevi je tukaj zelo goroko, solnce močno pripeka, ali noči so pa zelo vlažne in mrzle.

Sedaj pa nekoliko opišem vojaško službo, ker me je mnogo slovenskih mladeničev vprašalo, če bi jim kazalo iti k vojakom. Kogar veseli vojaški stan, naj le pristopi, ali dandanes je vojaški stan bolj težak: posebno položaj na mehiškanski meji, ker se mora iti večkrat na teden na stražo ali na patrolo. Če se prigodi, da bi na straži zaspal, je zelo kaznovan, posebno tukaj na meji. In kateri ne misli vse radovoljno ubogati ter vse hitro in urno storiti, je boljše za njega, da ne pristopi. Kogar veseli naučiti se angleškega jezika, se nauči lahko tudi zmag v civilnem življenju. Saj so v več

krajih večerne šole za pouk v angleškem jeziku. Priporočam pa tudi, da kateri se misli dobro učiti, naj nikar ne kad preveč cigare in tudi ne piše preveč alkohola, ker si ne more vse dobro zapomniti kot če je v popolnoma treznem stanju. O tem sem se jaz sam prepričal. Jaz nisem proti pijanci; kateri ljubi pijačo, naj si je privoši par kozarec, ali potem naj gre domov in vzame knjigo ali časopis v roke in naj čita ter se poučuje, če že ni nima drugega dela. In verjemite mi, da ne bo drugo jutro težka glava za vstati in iti na delo.

H koncu pozdravljam vse Slovence širini Amerike in jim želim vesele božične praznike in srečno Novo leto.

Joe Kočelj,
Company B, 20th Infantry, U. S.

Begunci v Rusiji.

Tisoče in tisoče rumunskih bečez mejo v Rusijo. Največ jih gre proti Odesi, Kijevu in drugim mestom južne Rusije. Zapustili so svoje domove in posestva ter beže neznanu kam. Nahajajo se v najslabšem položaju in Rusiji preti nov problem, kako preskrbeti vse potrebno za toliko število beguncev.

Sedanje begunsko vprašanje dela ruski vladi več preglavice kot v začetku vojne, ko so pribežali Poljaki iz Prusije in Ruske Poljske. Tem težje je sedaj, ko je prišla še zima, ko je zelo težavno preskrbeti potrebnih oblačil.

Kako breme je to za Rusijo, se lahko izprevidi iz tega, ako se pomisli, da je sedaj v Rusiji več beguncev, kot pa je prebivalcev v Norveški in Švediji.

Begunce pošiljajo proti sredini Rusije, kjer jim dajo različna dela, da si sami zaslužijo hrano in obleko. Mnogo jih je zaposlenih pri civilnih in vojaških oblastih.

Tudi ameriški pomožni odbori se trudijo, da pomagajo rumunskim beguncev, ter so napravili že mnogo ljudskih kuhinj in drugacev prihaja dan za dnevom gih potrebnih stvari.

Cenzura.

(Slika iz Avstrije).

Prisrčno pozdravljeni — je rekel cenzor svojemu novoimenovalnemu namestniku. — Ker nimam dovolj časa, vam bom takoj povedal, kaj imate delati. — Cenzor je dandanašnji v državni uradnik, ki ima največ dela. — Torej: — Konfiscirati smemo vse. — Vse popolnoma vse. — Ničesar ni premlenkostnega, ničesar ni treba omalovaževati. — Jaz sem dober Avstrijec, toda površnega dela ne morem trpeti. — Ravno nasprotno, neka tajna sila me sili, da svojo službo kolikor mogoče natančno in vestno izpolnujem. — Veste, s pravo avstrijsko natančnostjo.

Misli so proste in svobodne. — Misli lahko vsak, karkoli hoče, samo da cenzura opravlja svoje dolžnosti. — Odločno moramo nastopiti proti vsem onim ljudem, ki bi radi videli, da bi se vojna hitro končala. — Kjerkoli se kaj takega bere, se mora prekrizati, onega, ki tako govori, se mora zapreti. — To so naprimer predlogi glede boljše razdelitve živil, predlogi glede večje nabave krompirja, ali kaj takega.

Črtati se mora sploh vse, kar bi lahko čitatelja privedlo do misli, da ne živi v posebno dobrih razmerah. — Veste, časopisi so pravzaprav zato konfiscirani, da ljudje premišljujejo, kaj je bilo prej zapisano na zdaj snežnobelih listih. — O tem premišljujejo in pozabijo dnevno trpljenje in dnevene nadloge. — Kot sem že rekel, vse se lahko konfiscira.

Ako včasih dvomite, če bi konfiscirali kak stavek ali ne, ga kar brez skrbi prečrtajte z rdečim svinčnikom.

Beli prostor v časopisu vas napravi čisto nedolžnega. Nikomur namreč ne bo padlo v glavo, da ste konfiscirali kaj takega, kar bi smelo priti v list.

Če pa slučajno kaj prečrtate, kar je bilo že natiskano v drugih časopisih, nič za to. — Ako se namreč časopis pritoži, prečrtajte obtožbo. — Raznih člankov kar naprimer "O razdalji med Jupitrom in mesecem", "poročila o zidanju nove tovarne" ali "O avtomobilni vožnji" ni treba konfiscirati, ker bo enkrat vendarle nastopil mir.

Mir bo nastopil in z mirom vred bodo nastopili za nas slabi časi.

In če vidite kje zapisano število tisoč ali milijon, preberite natanko, zakaj gre v tem slučaju. Če je milijon, vednega posojila, pustite tiskati z debelimi črkami, če je stotisoč vojakov ubitih in po habljenih, prečrtajte.

To so torej glavna navodila. — Hvala lepa — je odvrnil namestnik in se takoj podal na trdapolno delo.

Sveti večer.

Spisal J. Furlan.

Srebrni plašč zemljo pokriva, narava mirno spi, veselje, radost se razliva po njej. Vse zdaj bedi.

Priklanjajo se ti drevesa, šepetajo ljubko: "Poglej, ozri se gor v nebesa, kjer angeli pojo!"

Neštete lučice prižgane po hišah zdaj gore. Drevesa s srebrnom posejane v krasoti se blišče.

Iz line vabijo zvonovi v čarobno — tiho noč. Naznanjajo, da novi dnovi se bližajo — pojoč.

Zvezdice nekaj so uzrle, nebroj njih nekam zre. Pogled v hlevček so uprle, kjer pesni se glase.

Čemu se pesni tam glasijo? Čemu tja zvezd pogled? Vse jasno: Dete tam častijo, ki iz jasel gleda svet.

Kronanje novega cesarja.

Berlin, Nemčija, 20. decembra. Iz Budimpešte poročajo, da je program za kronanje avstrijskega cesarja kot ogrskega kralja že odooben. Kronanje se bo vršilo 30. decembra. — Obe zbornici se bosta sestali ob šestih zjutraj k posebni seji. Ob devetih se bo razvila svečana procesija proti katedrali. Avstrijski cesar bo sprejel kleeke kraljevske krono. Njegove žene ne bodo kronali.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Stare umetnine.

Poldrugo uro od Velikovec proti severu med Grebinjem in Vovbrami leži star samostan — "Grebinski Klostër". Star samostan je brez menihov, ker so že zdavnaj odšli. Namesto menihov se je v enem kotu poleg cerkve naselil župnik, v drugem koncu so se nastanili baron Helldorfovi uradniki in na tretjem koncu pa imajo sedanji lastnik, baron Helldorf, svoj gostilno. Bamberški škof Ekbert je bil ta samostan ustanovil z dne 5. malega travna 1236 za redovnike Premonstratenze. Dne 19. velikega travna 1786 pa je cesar Jozef odpravil z mnogimi drugimi samostani tudi ta samostan in se mu je vzelo premoženje v znesku 238.000 goldinarjev.

Iz stare dobe, ko je imelo ljudstvo še kaj čuta za vero in umetnost, se je ohranilo v teh razvalinah petro postaj sv. križevoga pota: Kristus na Oljski gori, Kristus s trnjem venčan, Kristus bičen, Veronika podaja Gospodu potni prt in Kristus na križu.

Pravzaprav to ni križevi pot, kakor se dandanes nahaja v vsaki župni cerkvi. Križevi pot namreč začneja z obsodbo, potem nadaljuje s prizori, kako vzame Kristus križ na rame, kako pomaga Simon iz Cirenje Gospodu križ nositi itd. Torej venčanja, bičanja in prizora na Oljski gori ni v križevem potu. Češčenje križevoga pota se je po krščanskih deželah pričelo šele v 15. stoletju, ko so redovniki frančiškani, ki so se vrnili iz Svete dežele in postavljali poleg svojih redovnih cerkev podobe glavnih postaj Gospodovega pota od sodnega dvora na Kalvarsko goro. Pastijonske podobe v "Klostu" so torej iz časa, ko se še križevoga pota ni poznalo.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako podobo, ki je v Velikovec poleg glavnih vrat.

Te podobe so nam spomin iz dobe, ko je ljudstvo posebno častilo Gospodovo trpljenje, po katerem je svet rešen.

Podoba Oljske gore živo spominja na ravno tako

Vse se povračuje.

Ponkračev Jože je bil dober in umen gospodar. Že na njegovih poslopih se je videlo, da je na preden in da ga veseli gospodarstvo. Hlevi so mu bili polni najlepše živine, katero je krmil skrbno vsaki dan; pa poznalo se je to tudi na njegovih njivah, kajti bile so tako gnojene, da je pridelal vsako leto raznovrstnega žita v obilju. Okoli gospodarskih poslopij pa je vse mrgolelo različne perotine, za katero je dobivala skrbna gospodinja skozi leto lep denar. In kako lep je bil vrtič pod hišo, kjer so poleg razne zelenjave za hrano cvetele od spomladi do kasne jeseni mnogovrstne rožice, da so se sosedje kar čudili, ko so ob nedeljah hodili mimo hiše v župno cerkev k službi božji. In v jeseni so ljudje zopet kar občudovali polno drevje v sadnem vrtu, kjer si mogel najti različnih vrst jabolk in hrusek, katere je nasadil in gnojil večidel sam Ponkrač.

Molitev in druge krščanske dolžnosti so se izpolnile v Ponkračevi hiši natančno, po zimi pa tudi prav pridno prebirale pobožne bukve, posebno one družbe sv. Mohorja in Kmetovca, na katere je bil hišni gospodar naročen od svoje mladosti.

Čist drugačen pa je bil Ponkračev sosed Krivcevi Janez. Nezadovoljen je pohajkoval okoli zapuščenega doma. Mesto dela in molitve se je čul pri njem le preprič in večkrat tudi ostudna kletev, radi katere ni moglo biti sreče in blagostanja pri hiši. Krivce si je zabil v glavi, da so mu drugi krivi, ker je osiromašil in se zadolžil, pa se je zatorej vedno prepiral s svojimi sosedi. Posebno je rad ogovarjal Ponkrača, da je neustojljivi in biranjavi premoženja in da drugim nič ne privošči.

Sovraštvo ga je večkrat tako zasleplilo, da je svojemu sosedu včasih naredil kaj škode, bodisi že pri domu, na vrtu ali pa na polju. Ponkrač je imel žnjim vedno velik križ. Ni minil skoraj dan, da mu ne bi bil kaj nagajal. Ponkrač se je sicer večkrat hudoval nad njim, vendar pa mu ni storil nič žalega, ker bi bil najraje v miru živel, kar pa je skoraj ni bilo več mogoče.

Nekega pomladanskega dne se odpravil Ponkračev Jože orat svoj zelnik pod domom. Ko zavije s plugom mimo sadnega vrta, opazi, da mu je nekdo polomil trideset najlepših jablane, katere je prošle jeseni posadil. To ga je silno razburilo. Povrne se domov, kajti ni se mogel več držati srditosti.

"To je pa vendar že preveč!", tarna, ko stopi v hišo, kjer je Neža, njegova žena, ravno pomelala: "Že zopet velika zloba — ta epinski sosed, ničvredni postopač ti mi boš to plačal, zapomni si boš ta dan! Lej žena, ko sem se odpravil s plugom, da zaorjem pod domom, kaj zagledam! Vseh trideset mladih jablane, ki sem jih prošle jeseni posadil na dolnjem kraju vrta, vse so čez sredo prelomljene. Kar zakipejo je v meni, ko sem spazil tako krasno drevesca na tak način pokončana. Koliko se nisem trudil, da sem jih čez zimo obvaroval, da mi jih ni zajel ogleđal in pa sneg polomil; in zdaj ko so tako lepo ozelenela, pokončala mi jih je hudobna roka sosedova. Rajši bi, da se mi je kaj drugega pripetilo nego to! Zdaj je pa ven, nič več ne bom popuščal; precej denem konje v hlev, potem pa grem prek, ter bom neposrečnika tako zmlatil, da bo pomnil!"

Tako se je jezil Ponkračev Jože ter v tej jezi zgrabil za debelo gorjajo, ki je ležala na peči. Ves za sopleni stopi čez prag in hoče nad sosedo, da se mu osveti.

Neža je uvidela precej nevarnost, pa se postavi na vrata in pri me za kljuko, da si zaustavi moža.

"Jože, dragi Jože", prosi ga milimi besedami, "ne hodi nikamor, ostani doma in razmisli-popoln, nego se hočeš osvetiti, da si boš na ta način veliko več škodil kakor koristiš. Čakaj, Jože, jaz sem se nekaj spomnila, kar bo za sosedo prav koristno, ali obljubi mi, da ne pojdeš tja in da položiš palico na mesto, odkoder si jo vzeli."

Čudno so delovale te besede na razjarjenega moža, kajti njegova zunanja razburjenost se je kmalu poglobila, pa tudi srce se mu je počasi umirilo.

"Kaj praviš ti, da si se nekaj izmislila?" vpraša Ponkrač zvedljivo ter dene palico na poprežanje mesto.

Neža ni znala hitro na to odgovoriti, kajti ona je rekla te besede le v strahu, da zaustavi moža tako dolgo, dokler se mu potolači jeza,

kar se je po navadi zgodilo vselej v kratkem času.

"Samo pusti za zdaj, Jože", — pravi ona, "pa počakaj dan povračila, ta bo gotovo prišel! Sicer pa", spregovori ona čez nekaj časa, "kaj veš ti tudi natanko, da je bil to naš sosed Krivce, ki je pokončal drevesa?"

"I hudič vendar!" odgovori Jože naglo in razburjeno. "Kdo drugi bi pa mogel biti? Jeli kdo tako hudoben in nevoščljiv, kakor on, in še dvomiš, da mi je škoda naredil?"

"Jože, ne dolži nikogar brez dokaza: videl ni sosedo nobeden in zatorej ne moreš gotovo trdit, je li on ali kdo drugi drevesca pokončil. Pa da greš ti kar tako slepo nanj ter ga še celo udariš — no potem bi bil še le pravi pekel, potem bi nam še dvakrat, trikrat huje nagajal nego do zdaj, in prepri bi ne bilo nikdar ne konca ne kraja. Z dobrim se žnjim se ne kako najbolje izhaja. Saj praviš tudi ti sam, Jože, da ne moreš svojega belca, kadar je škrtljiv in muhast, ne v vpitjem in ne z bičem ukrotiti, pač pa z lepino; tje li z našim sosedom drugače?"

Jože ni na te besede nič odgovoril, pobesil je glavo in korakal gori in doli po hiši. Tako je znala njegova pametna žena pomiriti se, zjoz, iz katere bi se bili izemili še hujski nasledki. Mož sicer zdaj ni več mislil na palico, vendar pa je še vedno vrelo v njem, pa je razmišljal, kako bi se drugače osvetil svojemu sosedu.

"Ne", spregovori čez nekaj časa, "kar odpušči tega sosedu ne morem; to bi bila slabost, neumnost. Presneto, saj bi človeka še živga snedli, ko bi v vsem popuščal. Že vem, kaj bom storil. Še danes bom rekel Kovačevemu Jurčku, da sosedu polovi globe, vsaj en par; saj so tako vedno na mojem gumnju in se debelijo od tuje hrane. To bo nekaj!"

"In kaj bo Kovačev Jurček žnjim?"

"Kar hoče; naj jih zakolje, ali kar hoče."

"Ne, Jože, to bi bila hudobna osveta; kaj takega ti ne bi moglo koristiti in še posebne ne, ko bi Jurčka, komaj deset let starega dečka, na to nagovoril, kajti to bi bilo toliko kakor otroke vaditi krasti. Ne, Jože, kaj takega ti ne moreš storiti!"

Ponkrač se usede zdaj mirno za mizo, podpre čelo z rokami, tako da je pokril oči ter ostane tako nekaj časa tiho. "Moj Bog", izdahne končno, "kakšna nesreča je vendar, če ima človek tako hudobnega in škodočljivega človeka za sosedo! Kaj sem moral že vse od njega pretrpeti, to je strašno! — Najprej mi je ostrupil kokoši, potem premaknil mešnik in preoral njivo, podrl novi plot pri vrtu, ubil psa čuvaja, in zdaj pokončal mlada drevesca. Če ga tožim pri sodniji, kaj bom imel od tega? Poti in situaciji in končno se hudobnega človeka vendar ne moreš rešiti. In vzrok vsem tem hudobijam je sama nevoščljivost in jeza, ko vidi, da je moje gospodarstvo blagoslovljeno in da z božjo pomočjo napredujem, on pa seveda po svoji lastni krivdi čedalje bolj propada."

"Umiri se zdaj, ljubi moj", seže mu v besedo Neža, "in veruj mi, za vsakega človeka pride dan plačila in tudi za našega sosedo ne bo izostal. Tolažimo se s krščansko vero, ki nas uči, da se brez volje božje nič ne zgodi!"

Ponkrač je vstal in hodil zopet nemirno po sobi. Še enkrat se je obudila jeza v njegovem sre. "Zlodej, kako mi je vendar hudo za ona drevesa! — Kako bi bilo, ko bi sosedu zagradil pot, ki vodi po mojem travniku na njegov zelnik?"

Pa te bo tožil ter povzročil pota, sitnosti in plačila, pa ti končno vendar ne bo nič koristilo, kajti ta stvar je že zastarela, ker že sosedov oče in ded sta po istem potu vozila, kakor mi je trdil stari Debeljak."

"No, pa naj bo v ime božje, pa bom za zdaj še popustil", zatarna Jože.

"Ti gotovo ne boš žal, ljubi moj", odgovori na to Neža zadovoljnega obraza, ter vzame zopet metlo v roke, da pomete hišo do kraja.

Teden dni je bilo po tem dogodku. Ponkračev Jože je bil v drugem koncu hiše ter se je pripravljaj, da se obrije. Žena pa je sedela v hiši pri mizi ter strugla krompir za obed. Kar se odpro hišna vrata in Krivce stopi v hišo. Bil je žalosten in hudo potr, in že na prvi pogled se je moglo na njem opaziti, da ga tarejo hude skrbi.

"Oh, draga sosedo", spregovori on na jok se držeč, "ne zamerite,

da sem prišel k vam, ali mi ni bilo drugače mogoče; ne morem si na noben način pomagati, in če ne najdem pri vas pomoči, potem sem izgubljen. Tukaj ne morem potem več živeti, pobegniti bom moral."

"Kaj pa je takega sosed, kaj?" vpraša preplašena Ponkračevka. "Kaj se je pa zgodilo?"

"V hišo mi je prišla sodniska komisija, ki mi hoče vse moje posestvo zapisati, ako ne izplačam precej Jarnejevih dolžnih 300 goldinarjev. Moj Bog, kje jih bom vzeli! Usmilite se me, draga sosedo, pomagajte mi v tej zadregi, pomagajte mi za božjo voljo, vse vam bom gotovo povrnil!"

Tako je tarna sosed Krivce nekaj časa v hiši ter si otiral debele solze, ki so se mu vdirale po blestem licu.

"To je pa težka stvar; ne vem kako bo, moram poprej z mojim možem govoriti", odgovori vidno ginjena Ponkračevka ter odide precej iz hiše.

Ponkrač se je začel ravno briti, ko stopi žena v sobo.

"Ljubi moj", spregovori ona, "dan plačila za našega sosedo Krivca je prišel."

Ponkrač se je začudilvizi ozrl. "Res je, res", nadaljuje ona; "Samo poslušaj, kaj ti bom povedala."

In nato mu omeni, kako jo je sosed Krivce prosil za posojilo. Ponkrač se je na te besede na ves glas zasmejal, potem pa rekel:

"Da, da, presneto lepo se mu povrača, ha ha! Kako je to vendar prav, ako se mi dobro zdi, da nič takega! Tristo po podplatih, če hoče, in še dve tri za nameček, potem pa naj gre, od koder je prišel. Si zastopila?"

Potem pa se je hotel dalje briti, ali se ni mogel, ker se ni mogel držati smehu radi tega pripetljaja.

"Jože", pravi Neža, ko se je on umiril, "daj, pa mu posodi tristo goldinarjev, prav lepo te prosim."

Oster pogled na ženo bil je odgovor na vse. Ali ona se ni umaknila, govorila je dalje:

"Ne huduj se, ti dobro veš, da sem vselej dobro mislila, in še nikdar ti ni bilo žal, če si storil, kar sem ti svetovala. Jaz sem prepričana, da se tudi radi tega ne boš kesal, če mu zdaj uslišiš prošnjo. — Glej, zdaj je priložnost, da pridobiva našega sosedo zase, zdaj je to mogoče, potem nikdar več. Pomagajva mu iz nadloge in se bode radi svojih hudobij kesal ter jih za vselej popustil: če mu pa ne po magava, bo še dvakrat hujski in nikdar ne bova imela miru preajm. Seveda, zaslužil ni, da se ga usmiliva, ali denarja nama ne manjka, in storiti mu moreva to in zatorej storiva. Daj, dragi moj, daj, pomagajva mu!"

"Saj vendar vidiš, da se moram obriti", odgovori Ponkrač. "Dobro, dobro, nekaj časa bo sosed že lahko počakal; med tem grem pa zopet na svoj posel v hišo."

Skoraj pol ure je že preteklo; obriti bi se bil moral Ponkrač že zdavnaj, pa ga le ni bilo videti niti slišati. Krivca je polival mrzel pot. Sosedo to spazi ter se poda zopet v svojo sobo. Ponkrač je stal pri oknu in gledal na polje. Ker je svojo ženo poznal po hodu, ni se že ozrl, nego je le vprašal, če je sosed še zunaj?

"Seveda", odgovori žena, "on še čaka", in v trenutku, ko se je hitela ona zopet zanj zavzeti, obrne se mož ter reče:

"Pa vzemi to-le in daj mu pisati ta-le listič."

"Tukaj le pošilja vam mož denar", pravi ona sosedu, "ali ta-le listič morate podpisati."

Sosed je bil ves od veselja zmuden, ko je dobil denar, ter je komaj pero držal, s katerim je imel podpisati sledeče potrdilo: "Da sem od Jožeta Ponkrača prejel danes 300 goldinarjev kot posojilo, potrjujem z lastnoročnim podpisom." Potem pa je hitel pozabivati na zahvalo in slovo proti svojemu domu, da ga reši prodaje.

Minulo je več let, kar se je to zgodilo. Pa je li sosedo Ponkračevka dobro pogodila s svojim plačilnim dnem? Gotovo. Sosed Krivce je od tega časa postal drugi človek. S Ponkračevim Jožetom se lepo zastopita, in vse bi storil za sosedo, kar bi on zahteval. Tu di v gospodarstvu vidno napreduje, pa je že zdavnaj vrnil onih 300 goldinarjev, ki so rešili njega bestranske palice sosedo Ponkrača za večnega prepira. Neža je bila vendar kaj dobra žena, ki je znala z milo in pametno besedo človeške strasti pomiriti.

Vsak praznuje Božič svoj.

Spisal Silvin Sardenko.

Dedek sveto noč samuje, babica na skrinji snuje, oče drag spomin ogreva, mati bajke razodeva, fantič vžiga plamenico, deva meni se z vodico, deček se za mahom trudi, deklica ovčice striže, dote pa se jaslim čudi: Vsak praznuje Božič svoj.

DEDEK SVETO NOČ SAMUJE.

Seveda, star sem že in siv, osamljen, prazen žitni klas z jesenskimi sem požetih njiv. Ti smrt, ko prideš v našo vas, potrkaš k meni!... Človek živ ne bo pogrešil me nikjer.

Samo v nebesih, kakor upam, še misli name mnogoter: in kakor drugim, tudi meni poslali sveti so večer.

BABICA NA SKRINJI SNUJE.

Pst! — Le tiho! Nekaj v oknu šepeta... Morebiti božjega je dih miru? Morebiti rajnega je diha moza? Mar se smeje, da me najde v sladkem snu? Mar se čudi, da še vedno sanjam tu — pa mi pride pot pokazat do neba...

OČE DRAG SPOMIN OGREVA.

Povsod so dolgi zimski večeri, najdaljši pa so vendar na tujem. A včasih večer marsikateri brez domotožnih misli presnujem. Nocoj pa tega srce mi ne da: Kako je tamkaj pri dragih doma...

Ime si moje žena ponavlja, na smeh je letos zabila Milka, pastirec Tišec v jasli postavlja, pod stropom dogoreva svetilka: Življenja dati ne morem ljudem — a sama, misli, živeti ne smem...

Tako je, tako je pri mojih doma, in težka misel mi gre do srca.

MATI BAJKE RAZODEVA.

Snežec pleše, snežec pada, v glavi se mu vrti, v snegu hodi bedna mati! in v naročju sin ji spi.

Snežec pleše, snežec pada, da se vseleje jočejo. Sinko vzdrmi se v naročju: — Kaj ti snežeti hočejo?

Niso snežili! Veš, božičnih anđelcev je to nebroj! — A kateri, o kateri, mamica, je anđel moj?

Tisti mali, tisti zali, ki na čelo ti je pal. — Pa me nuzlo je pobožal, mamica, čeprav je zal.

In zakril je sinko lice v materino srčno stran — a še dosti in predosti anđelcev je padlo nanj...

FANTIČ VŽIGA PLAMENICO.

Le zaspite, zvezdice drobne, le počitje, lučke milobne, drugih luči pojdem prižgat.

Daj mi, baklja, plamen stoteri! Vsi so moji tih večeri, a najdražji — sveti večer.

Daj mi, baklja, plamen stoteri, glej ze trka Božič na dver!

DEVA MENI SE Z VODICO.

Potoček lažnjivi, ne morem ljubiti nikoli te več. Ko zrla sem vate, predobro si videl obrazek rdeč.

A kaj si mi storil? Na vodi pokazal obrazek si bled. Pa misliš in praviš, da smrt me še letoš pritekla bo vzet.

— Saj vedel sem, deva, da take novice ne bodo ti več; a v moje vodice zapisal je Božič, to žalostno reč...

Zdravje moč in krepost.

ZASTONJ

Zdravniška knjižica Kažipot k zdravju.

Ta knjižica pove enostavno, kako se nekatere bolezni, kakor je sifilis ali zastrupljenje krvi, moliži, kožne bolezni, stare rane, kapavica, živčna slabost, možka onemoglost, semeno tok, mehurne in ledvične težkoče, nalezljive in druge moške ter ženske bolezni na spolno-urinarnih organih, uspešno zdravijo privatno doma in z majhnimi stroški.

Pove tudi o našem uspešnem zdravljenju drugih bolezni, kakor so nerednosti želodca in jeter, žolčnica, zapeka, zlata žila, revmatizem, katar, naduha in slične težkoče.

ALI TRPITE

na katerem izmed sledečih simptomov: bolečine v križu, bolečine v zgibih, glavobol, izguba apetita, kisloba v želodcu, povračanje hrane, bujvanje, žolčno riganje, nečist jezik, smrdelica sapa, izguba spanja, slabe sanje, slabost in nagla razburjenost, nevednost in razdrženost, onemoglost ob jutrih, črni kolobarji pod očmi, sravnčljivost in izogibanje družbe, nemarnost, bojazen in srčna tuga! — Ti simptomi so znamenja, da vaš telesni sistem ni v redu in da potrebujete zdravniških nasvetov in pomoči.

Naša brezplačna knjižica vam pove dejstva glede teh simptomov in težkoč; pove vam tudi o našem zdravljenju, ki pomaga moškim do zdravja, moči in svežosti, da so zopet močnejši. Zaloge znameniti je in vsebuje nasvete in podatke, katere bi moral znati vsak moški in vsaka ženska, posebno pa tisti, ki se nameravajo ženiti. Iz nje lahko spoznate vzroke svojega trpljenja in kako bi se vaše težkoče obvladale. Čitajte to knjižico, kažipot k zdravju, in okoristite se z njo.

Pošljite ta kupon še danes.

DR. J. RUSSELL PRICE CO., 5100 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.
Cenjeni doktorji: — Pošljite mi takoj vašo zdravniško knjižico popolnoma zastonj in poštne prosto.

Ime
Stav. in ulica ali Box No.
Mesto Država

DEČEK SE ZA MAHOM TRUDI.

Suma šumnata, kam si mah mi skrila, kam? Suma šumnata, saj na njem ne spal bi sam! Suma šumnata, Oni, ki ti mah je dal, suma šumnata, Oni bi na mahni spal, suma šumnata!

DEKLICA OVČICE STRIŽE.

Teci, ovčica, v Betlehem doli! Kadar pritečeš v ljubljani hlev, pa na kolena padi pred Dete, pa se pokloni sveti Devici, pa ne pozabi Jožeta tudi, in mi pozdravi anđelce vse!

DETE PA SE JASLIM ČUDI.

S toliko močjo niti beli dan v zalo gorsko vas ni zaverovan, kakor detece v svoje jaslice.

Ves je hlevce živ, živo vse na njem: Živi anđelci, živ je Betlehem, in pastirci vsi, v mah zataknjeni, molijo zares vsi zamaknjeni.

Vse je, kakor bi k nam se radovat sveta noč prišla šele privikrat!...

VABILO NA VESELICO,

katero priredijo SKUPNO PODP. DRUŠTVA v Dunlo, Pa., v soboto 30. decembra t. l. v Slov. Izobraževalnem Domu v Soutertownu, Pa. Pričetek ob 6. uri zvečer. Vstopnina za moške je 50¢; dame so proste vstopnine. Na programu bo ples, petje, šaljiv srečolov itd. Za številno vdeležbo se priporoča Veselčni odbor. (22-27-12)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata LOUISA MERHAR. Doma je iz Strunice pri Postojni. Slišal sem, da se nahaja nekje v okolici New Yorka. Ako kdo rojakov ve za njegov naslov, prosim, naj mi ga naznani, ali naj se mi sam javi na naslov: John Merhar, Box 395, Verona, Pa. (22-26-12)

Iščem svoja dva brata JOSIPA in FRANKA PLEŠIVAC, oba doma iz vasi Starod pri Podgradu, Istria. Prosim enjenje rojake, če kdo ve za nju naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sama javita. — Anton Plešivac, Box 166, Monongah, W. Va.

Izume se išče.

Izumiteljem in onim, ki posedujejo izume je neobhodno potrebna moja knjižica:

KAJ IZUMETI,

ki obsega tisoč novih idej in pojasnil o patentiranju izumov ter obsega

100 STRANI

pošljem jo vsakemu zastoj, ako jo zahteva. Dajem pojasnila in nasvete zastoj. Preiščem izum, če ga je mogoče patentirati

PRAV ZASTONJ

in hitro, ker moja pisarna je v Washington, kjer je urad za patentiranje. Pišite še danes v svojem materinem jeziku.

A. M. WILSON, 309 Victor Building, Washington, D. C.

\$1.40 GALONA JAMCENE VISKE

Glasoviti "Lucky Tiger" se zdaj nudi ljudstvu za ceno, ki so jo prej plačali saloneri, v sodih! Je močan in blag — napredaj z železnim zalopercem jamcene varno, ali denar nazaj! Čimprej naročite, temveč prihranite. Stulz Brothers, 5 Stulz Building, Kansas City, Mo.

Rad bi izvedel za naslov svojega svaka FRANKA BUBNIČ. Doma je iz Poljan pri Podgradu na Primorskem. Bival je pred nekaj časa v državi Washington, a zdaj ne vem zanj. Prosim enjenje rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga naznani, ali pa naj se mi sam javi na naslov: John Uječ, Box 32, Oakmont, Pa. (22-26-12)

POZOR ROJAKI!

Rad bi izvedel za naslov svojega brata LOUISA MERHAR. Doma je iz Strunice pri Postojni. Slišal sem, da se nahaja nekje v okolici New Yorka. Ako kdo rojakov ve za njegov naslov, prosim, naj mi ga naznani, ali naj se mi sam javi na naslov: John Merhar, Box 395, Verona, Pa. (22-26-12)

Pozor čitatelji!

Nove slovenske knjige!

Naročite še danes!

V zalogi imamo: Slovenske novele in po-vesti 30c. Pegam in Lambergar 35c. Sherlock Holmes: V rakvi kraj bombe 15c. Zaklad kupčevalca s su-žnji 15c. Lepa bolničarka 15c. Ema sama kaplja črnila 15c. Grob v svetliniku 15c. Gospa s kanarskim bri-lijantom 15c. Londonski ponarejalci de-narja 15c. Kako so vjeli Jacka raz-parača 15c. Skrivnost mlade vdove 15c. Plemič 15c.

SLOVENIC PUBLISHING CO., 82 Cortlandt St. New York. N. Y.

Kje je JANEZ MAZI s svojo dru-žino? Doma je iz Bločič pri Ra-keku in v Združenih državah biva že več let. Prosim, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi svojem prijatelju, doma iz istega kraja. — Math. Intihar, Box 17, Dillton, Pa. (22-26-12)

Brezplačen nasvet in pouk priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION" za državo New York varuje priseljenca ter jim pomaga, če so bili osepajeni, oropani ali če so s nji-mi slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljan Združenih držav, kjer se oglašati za državljan-ake listine.

Sorodniki naj bi čakali dovo-đolse priseljenca na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite: STATE DEPARTMENT OF LABOR, BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION, Newyorški urad: 230, 5th Ave., Room 2012.

Odprto vsak dan od devetih do- polodne do petih popoldne in ob sredah od osme do devete ure svečer.

Urad v Buffalo: 704, D. S. Mor-gan Building. Odprto vsak dan od devetih popoldne do petih po- polodne in ob sredah od sedme do devete ure svečer.

JAKOB WAHČIČ, 6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 402, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Povlaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEČ, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVANSKI, 6325 Station St. E. E., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kan.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANIČ, Box 78, Franklin, Kan.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No. 2 Box 11½, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

IZURADA

glavnega predsednika in tajnika združenih društev, sv. Barbare.

Tem potu se naznanja vsem postojnim tajnikom kakor tudi članom in članicam spadajočim k gori omenjeni organizaciji, da se v mesecu januarju pobira sklad po 25 centov več. Ker je vedno in vedno primanjkljaj v bolniškem skladu, smo primorani povišati assement in sicer, da plača vsak član in članica, ki so opravičeni do bolniške podpore za mesec januar 25c v bolniški sklad.

Kakor razvidno iz sklepa zadnje konvencije, se prične za bolniški sklad takoj mesecem januarjem po 10 centov več, tako da bodo znašal navadni assement za bolniški sklad 70c namesto 60c. Ker je sedaj še posebna naklada 25c, plača vsak član in članica, katera je opravičena do bolniške podpore 95c v bolniški sklad.

Betlehemske dete.

(Nadaljevanje).

Toda ker je malčka sovražil, izbil si je misel prav kmalu iz glave. "Saj je vendar otrok", si je mislil, "ki ne ve, zakaj tako ali tako dela. Igra le ono igro, ki mu najbolj prija. Mu bodo mar lili ali čebele kdaj izkazale kako hvalečnost? Radi tega otroka si vendar ne bom belil glave in stavil sivih las. Saj celo ne ve, da mi je pomagalo."

In — če je to le mogoče — se je pa še bolj razjezil nad otrokom par trenutkov pozneje, ko je videl poveljnika betlehemske posadke prihajati skozi mestna vrata. Pogled no, v kakni nevarnosti sem se nahajal radi neumne misli, ki je padla otroku v glavo! Če bi bil Voltigij le par trenutkov poprej prišel, dobil bi me bil z otrokom na rokah.

Poveljnik je prišel naravnost k vojaku, in ga vprašal, če bi mogel, kje na samem govoriti, kjer bi ju nihče ne slišal. Mora mu namreč zaupati veliko skrivnost.

"Če greva par korakov od vrat" rekel je vojak, "ne more naju nihče slišati."

"Veš", govoril je poveljnik, "da je enkrat kralj Herod na vse na čine izkušal dobiti v svojo pest neko dete, ki se vzreja tu v Betlehe mu. Njegov duhovni in vedeži so mu rekli, da bo to dete zasedlo njegov prestol, in razen tega so še prerokovali, da bo novi kralj ustanovil tisočletno kraljestvo miru in svetosti. Torej je lahko razumljivo, da ravno njega hoče Herod spraviti s pota."

"Da, to razumem", je dejal vojak, "in po mojih mislih je to pač najlažja stvar na svetu."

"Res bi bilo zelo lahko", pravi na to poveljnik, "če bi le Herod vedel, katero od vseh betlehemske dete je tisti otrok."

Celo vojakov se je hudo nagrbnilo.

"Žalostno je, da mu ne morejo njegovi vedeži nič gotovega povedati."

Ta assement je povišan le za one člane in članice, kateri so opravičeni do bolniške podpore, oni pa, ki plačujejo samo smrtnino, to je v smrtninski sklad, plačujejo ravno tako kakor dosedaj.

Prosim, da vzamejo to vsi postojni tajniki v naznanje kakor tudi posamezni članje. Ako kateri tajnik ne dobi glasila, naj mu kateri sobratov to pokaže in opozori nato, ker ne bomo posebnih listin razposlal, ker sem sprejel prepozno naročilo.

Najtoplejšo se zahvaljujem vsem postojnim tajnikom in vsem članom za njih naklonjenost za časa mojega delovanja.

Vaš udani sobrat

Ivan Telban, gl. tajnik.

"Toda Herod je že iznašel zvižajo, pri kateri on misli mladega knezu miru spraviti s pota", pravi poveljnik dalje. "Onemu pa, ki bi mu v tej zadevi pomagal, obeta bogato, kraljevsko plačilo."

"Karkoli Voltigij zapove, to se bode zgodilo brezplačno in tudi daru ne pričakujem za tako malenkost", pravi vojak.

"Hvala lepa", odvrne poveljnik. "Torej slušaj načrt kraljev! On hoče praznovati rojstni dan svojega najmlajšega sina z veliko slavnostjo, h kateri bo povabil vse dečke iz Betlehema, ki so so po starosti med drugim in tretjim letom, z njihovimi materami. In pri tej slavnosti —"

Premejal je in se smejal, kakor bi bil zapazil gube, ki se je slikal na vojakovem obrazu.

"Ljubi prijatelj", govoril je dalje, "ne smeš misliti, a nas mišli imeti Herod za stražnike in varuhe teh otrok. Nagni svoje uho k mojim ustom in zaupam ti njegovo nakano."

Dolgo je šepetal poveljnik z vojakom in ko mu je dopovedal vse, je še pristavil:

"Mislim, da ti ni treba še posebej praviti, da je pri tem potreba najstrožje molčečnosti, če ne, se ves naklep ponesreči."

"Voltigij, veš, da se lahko name zanesem", dejal je vojak.

Ko je poveljnik odšel, in je bil vojak zopet sam, pogledal je po otroku. Ta je igral še vedno med cvetkami in se je ravnokar zopet spomnil, da s tako lahkoto hodi okoli evetlice, kakor kak metulj v lahkem poletu.

Nenkrat se je vojak zamejval. "Res", je dejal, "to dete mi ne bo več dolgo tu v peti. Saj bo tudi na oni večer povabljen k Herodu."

Celi dan je čakal vojak na svojem mestu, prav do večera, dokler ni prišla ura, ob kateri je zapiral vrata čez noč.

Potem pa je šel po ozkih, temnih ulicah h krasni pešči, ki jo je imel Herod v Betlehemu.

Notri v tej velikanski palači je bilo veliko, s kamenom tiskano dvorišče, ki so ga obdajala poslop-

ja, ob katerih so stale tri odprte galerije, druga nad drugo. Na najgornji se bo vrtila po določbi kraljevi veselica za betlehemske otroke.

To galerijo so izpremenili ravnokar po kraljevem povelju tako, a je bila podobna pokritemu hodniku v krasnem vrtu.

Po stopu so se ovijale vinski trte, od katerih je viselo krasno grozdje, in ob stenah so pa stala majhna granatova in oranževa drevesa, vsa polna zrelega sadja. Tla so bila pokrita z listjem od vrtnic, ki so ležale mehko in gosto kot kak tepih, ob stopnicah pa, ob mizah in nizkih posteljah so se razprostirale girlande in bele lilije.

V tem cvetličnem logu so stali bazeni iz marmorja, kjer so igrali v prozorni vodi zlato- in srebrnobarvane ribice. Na drevju so posedali pisani ptiči iz daljnih dežel, v kletki pa je sedel star krokar, ki je cel čas govoril.

Ob začetku slavnosti so šli otroci z matkami na galerijo. Precej pri vstopu v palačo so jih oblekli v bele obleke s purpurnimi našitki, na temnokodrate glave pa so jim pritisnili cvetlične vence. Gospe so prišle mogočno v rdečih in plavih oblekah in belih pajčolanah, ki so valovili od stožastih glavnih pokrival, posuti z zlatni in verižicami. Nekatere so nosile svoje otroke visoko gori na rokah, druge so vodile sinčke za roko, tretje zopet, katerih otroci so bili bolj bojazljivi, na ramah.

Žene so posedle po tleh na galeriji. Ko so izbrale prostor, pristopili so sužnji in so postavili prednje nizke mizice, kamor so nastavili izbranih jedil in pijač. Kakor se pač pri kraljevi gostiji spodobi, in te srečne žene, so jedle in pile, a pri tem niso odložile one ponosnosti in prikupljive visokosti, ki je najlepši kras betlehemske gospa.

Ob galerijski steni, skoro popolnoma pokriti od cvetličnih girland in s sadjem obloženih dreves stali dve vrsti popolnoma obo-roženih vojakov. Stali so čisto pri miru, kakor bi prav nič ne imeli opraviti s tem, kar se je godilo okoli njih. Žene se niso mogle zdržati, da ne bi prav začudeno pogledovale te trune obojencev.

"Kaj jih je treba?" šepetale so. "Mar misli Herod, da se ne bomo znale obnašati? Misli li, da je take množine vojakov treba, da se nas kroti?"

Nasprotno pa so menile druge, da je to pač kraljevsko. Herod vsaj ne napravi nobene veselice, da ne bi cele hiše napolnil z vojakli. Le da bi jim izkazovali česa, stoje tu legionarji.

Ob začetku slavnosti so bili otroci kaj boječji in so se držali le svojih mater. Toda kmalu so se začeli premikati in uživati lepote, ki jim jih je pripravil Herod. Ko so se sprehajali po galeriji, dobili so tuljake, kjer so lahko ropali med, a jim ni nobena čebela storila nič zalega. Naleteli so na drevesa, ki so jim ponujala svoje s sadjem obložene veje, prav lahko se pripogibale. V drugem kotu je bil čarovnik, ki je načelal kar naenkrat v njihove žepe polno igrice, zopet v nekem drugem kotu je bil krotilec živali, ki jim je pokazal par tako krotkih tigrov, da so lahko jahali na njih.

Toda v tem paradižu z vsemi sladkostmi in lepotami, ni bilo ni eni strani galerije. Njihovi pogledi zanimala, kakor dolgi vrsti vojakov, ki so stali nepremično na eni strani galerije. Njihovi pogledi so običajno sedaj na svetlih čeladah, sedaj na strogih, ponosnih obrazih, sedaj zopet na kratkih mečih, ki so tičali v bogatookrašenih nožnicah.

Igrali so med saboj, a le niso mogli pozabiti na vojake. Niso se upali blizu k njima, a vendar se želeli, da bi se jim približali, in bi videli, če so res živi in se res ne morejo premikati.

Igra in veselica sta postajala vedno veseljša in življša, a vojakli — ti so stali še vedno nepremično. Otrocičem se je zdelo nerazumljivo, kako morejo ljudje biti tako blizu grozda in slaščic, a nobeden ne iztegne roke po tem.

Slednjič se pa eden izmed otrok le ni mogel več vzdržati. Oprezno se je približal, pripravljen na hiter beg. Ker je bil pa vojak le pri miru, stopal je bližje in bližje. Nazadnje je bil že tako blizu, da se je mogel dotakniti jermenov pri vojakovih sandalih.

Tu so pa, kot bi bil otrok storil Bog ve kako pregreho, skočili na enkrat vsi vojaki po konen. Z nepopisno divjostjo so se sagnali na otroke in jih sgrabili. Nekatere so zavrteli nad glave kot suli-

BOLEČINE PROTINA SO MUČILE DOM

IN POSTAL JE PRAVI POHABLJENEC MOŽ, KI JE RABIL KAKA, MAZILA ZA PROTIN IN S TEM RAZGNAL SVOJO BOLEZEN PO VSEM TELESU.

Ena steklenica stane en dolar, tri steklenice \$2.80, šest steklenic, ki zado-stujejo za popolno zdravljenje-tudi pri zastareli bolezni, stane \$5.00 po paketni pošti prosto.

To zdravilo je pomagalo 10.000 možem v zadnjem letu.

Edino na prodaj pri:

CROWN PHARMACY OF CLEVELAND

2812 East 79th Street,

CLEVELAND, OHIO.

Remo

Spoon Coat medicine

co in so jih pometali med svetilkami doli na tlak, kjer so se razle-teli na marmorju.

Drugi zopet so potegnili meče in prebodli otrokom sree, tretji pa so razbili njihove glave ob steno, predno so jih pometali na dvorišče. Prvi trenutek je zavladala grobna tišina. Mala telesa so letala po zraku, žene pa so bile od strahu kar okamenile. Toda naenkrat so se zbudile in izpoznale, kaj se godi in z enim samim krikom strahu in presenečenja so se zagnale na rabeljne.

"Na galeriji so bili še otroci, ki jih pri prvem napadu niso vjeli. Vojaki so jih lovili, matere pa so padale pred njimi na kolena, in so objemale z golimi rokami svetle-gole meče, da bi le odvrgle smrtni udarce. Nekatere žene, katerih otroci so bili že mrtvi, so se zagnale na vojake, zgrabile jih za vrat in se skušale s tem mascevat na njimi, da so jih podavile."

V tem divjem neredu, ko so doneli strašni kriki po palači in se godila najstrašnejša grozodejstva, je stal oni vojak, ki je navadno stražil pred mestnimi vrati, nepremično na najvišjem delu hodnika, ki je vodil od galerije navzdol. On se ni vdeleževal boja in moritve, le če je kake ženi posrečilo dobiti svoje otroke k sebi in je sedaj poskušala po tem hodniku uiti, dvignil je on svoj meč in samo njegov neizprosni in temni pogled je bil tako grozen, da so se boječje žene raje zagnale čez stopnice ali pa so se vrnile nazaj v gnječo, kakor da bi storile nevarni poskus, splaziti se mimo vojaka.

Voltigij je res dobro izbiral, ko je mene postavil na to mesto, mislil si je vojak. Kak mlad in nepremišljen vojak bi zapustil svoje mesto in se zagnal v gnječo. Ako bi se jaz dal speljati, bi bilo že najmanj ducat otrok ušlo.

Ko je tako mislil, je zapazil mladeno, ki je vzela dete k sebi in se zagnala ravno sedaj v deržem begu proti njemu. Nobeden izmed legionarjev, mimo katerih je morala bežati, je ni mogel pridržati, ker so imeli vsi opraviti v boju z ženami in tako je srečno prišla do konca galerijejega.

Vojak si je mislil: Glej, tu je ena, k imiši srečno uiti! Niti ona, niti dete še ni ranjeno. Ako bi sedaj ne bilo mene tu...

Žena je planila hitro, kot da bi imela peruti proti vojaku in tako ta ni dobil časa, da bi natanko videl njen obraz. Stegnili je meč proti nji, ki je z otrokom v naročju planila proti njemu. Čakal je že, kdaj bo padla z otrokom vred prebodena po tleh.

Pa v tem trenutku je zaslišal vojak močno vreščanje nad svojo glavo in takoj nato začutil v svojem očesu hudo bolečino. Bolečina je tako pekla in skelela, da je bil precej ves omočen in zmešan in meč je padel iz njegove roke na tla.

Hlastnij je z roko po očesu in vjel čebelo, spoznal je, da je bilo želo te malo živalice ona stvar, ki mu je povzročala tako veliko bolečino. Po bliskovito se je sklonil za mečem s upanjem, da se ni prepoznal loviti bežečo žensko.

Toda čebela je storila svojo

stvar jako dobro. V kratkem času, za katerega je vojaka oslepila, se je mladi ženi posrečilo preleteti hodnik in če tudi je kolikor mogoče hitel za njo, je ni mogel več najti. Iznjula je in v celi veliki palači je ni mogel najti nihče.

Drugo jutro je stal vojak z nekaterimi svojimi tovarišev prav ob mestnih vratih na straži. Bilo je še zgodaj in težka vrata so ravnokar odprli. Toda zdelo se je, da ni nihče priokoval, da se bodo tu danes odprla, ker prav nobena trumica delavcev ni hotela danes iz mesta, kakor ob drugih jutrih.

"Pri mojem meču", govoril je vojak, ki je gledal notri v ulico, ki je vodila kvratom, "mislim, da je Voltigij prav nekaj nespametnega sklenil. Bolje bi bilo vrata zapreti, in preiskati vsako hišo v mestu, dokler bi ne dobili otroka, ki se mu je posrečilo včeraj pri veselici uiti. Voltigij misli, da bodo otrokovi starši poskušali od-peljati ga skozi ta vrata in upa, da ga bom jaz tu pri vratih na ta način ujel. Toda, bojim se, da bo ta račun slabo narejen. Kako lahko je eno dete skriti?"

In premišljeval je, če bodo mor-da starši poskusiti otroka skriti v košaro za sadje, ki jo nosi osel na hrbtu, ali v velikansk vré za olje ali pa pod žitne vreče kakke karavane.

Ko je tako stal in čakal, kdaj se bo zgodil poskus tako ga opehariti, je zagledal moža in ženo, ki sta hitela skozi ulico in sta se blizala mestnim vratom. Hitro sta hodila in s strahom v očeh sta pogledovala nazaj, kakor da bi bežala pred kako nevarnostjo. Mož je nosil v roki sekiro in jo držal trdno, kakor bi bil pripravljen s silo narediti si pot, če bi se mu kdo postavil nasproti.

Toda vojak ni gledal toliko na moža, kakor na ženo. Videl je, da je ravno tako visoke rasti kakoli mlada mati, ki mu je sinoči ušla. Zapazil je tudi, da si je zagnala plaše čez glavo. Morda ga nosi raditega, da bi skрила dete, ki ga ima v naročju?

Kolikor bližje sta prišla tem na-tančnejše je videl vojak obrise de-teta, ki ga je nosila žena. Misil je, gotovo sem, da je ona tista ma-ti, ki mu je sinoči ušla. Res, da nisem mogel videti njenega obraza, ali zopet izpoznavam njeno visoko postavbo. Sedaj pa prihaja z otrokom v naročju in ga niti ne skuša prikriti. Res, jaz si nisem upal misliti na tako veliko srečo.

Mož in žena sta nadaljevala svojo hitro pot do mestnih vrat. Gotovo nista pričakovala, da ju tu kdo vstavi. Kar stresla sta se od strahu, ko je iztegnil vojak svojo sniico prednje in jima zaprl pot.

"Zakaj nama braniš ven na po-lje na najina delo?" vprašal je mož.

"Ti moreš iti", rekel je vojak, "a jaz moram pa najprvo videti, kaj ima tvoja žena skritega pod obleko."

"Bog ve kaj se vidi", dejal je

mož, "samo vino in kruh je, ki ga imava za hrano čez dan."

"Mogoče, da je res", dejal je vojak, "a če je tako, zakaj pa ne pokažeš rad kaj imaš?"

"Nočem, da bi ti videl", je od-govoril mož, "in svetujem ti, da naju pustiš dalje."

Pri teh besedah je dvignil seki-ro, toda žena je položila roko na njegovo ramo.

"Ne spuščaj se v boj", prosila je. "Jaz hočem nekaj drugega po-skusiti. Pokažem mu, kaj nosim in vem dobro, da mi ne stori nič zalega."

S ponosnim in zaupljivim nas-mehom se je obrnila k vojaku in odgrnila en vogel svoje obleke.

Precej je vojak odskočil in za-prl oči, kot oslepljen po močni svetlobi. Kar je imela žena pod obleko, se je tako svetilo, da od začetko sploh ni vedel, kaj je vi-del.

"Misli sem, da imaš dete", je dejal.

Tedaj je še le videl vojak, da so bile one, ki mu je s svojim ble-skom jemalo videti, le bele lilije, prav take, kot so one, ki rasto zu-naj na polju. Le svetile so se mno-go bolj kot one, tako, da jih skro-ni ni mogel gledati.

Vtaknil je roko med evetlice, Ni se mogel iznebiti misli, da je bilo dete ono, kar je žena nosila, ali ču-til je samo mehke lilijske liste.

Toda zmotil se je in v svoji je-zi bi bil najraje moža in ženo pri-jel, a izpoznal je, da k temu dejan-ju nima prav nobenega vzroka.

Ko je žena videla njegovo zme-denost, je rekla:

"Ali naju ne misliš pustiti na-prej?"

Vojak je tiho postavil sulico na stran in naredil prostor.

Žena pa je potegnila obleko zo-pet čez evetlice in je opazovala to, kar je nosila, s srečnim nasmehom. "Vedela sem", govorila je voja-ku, da mu nič ne storiš, če ga le vidiš."

Nato sta odšla in vojak je stal in gledal za njima, dokler ju je le mogel videti.

In ko jima je tako sledil z oč-mi, se mu je zopet prav za gotovo zdelo, da to niso lilije, ampak pravo živo dete.

Ko je še tako stal in gledal za popotnikoma, zaslišal je naenkrat glasno vpitje. Bil je Voltigij in še par njegovih mož.

"Obdržite jih!" so vpili. "Zapri-jima vrata pred nosom! Ne pusti, da bi ušla!"

In ko so prišli do vojaka, so pravili, da so dobili sled ubeglega dečka. Iskali so ga v hiši, pa jim je ušel. Videli so njegove starše.

EDINI SLOVENSKI HRVATSKI HOTEL

v RANKINU, Cor. Hawkins Ave. in 4. ulica.

Jos. Starčević, lastnik

SLOVENCEM dobro znano je v Butler St., Pittsburgh, Pa.

Izvrstne domače kakor tudi importirane pijače, gorak in mraz prigrizek vedno na razpolago.

Bogom se priporočam.

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naroč-nino za "Glas Naroda" in izdajati tozadnja potrdila. — Upati je, da mu bodo šli rojaki v vseh ozi-rih na roko.

Uredništvo.

Jugoslovenska

Katoli. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI UREDNIKI:

Pisarnik: J. A. GERM, 507 Cherry Way, St. Paul, Minn.

Podpisnik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Ely, Minn.

Glavni tajnik: GHO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Pisarnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Pisarnik: LOUIS COSTELLO, Box 563, Salida, Colo.

VERHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. MARTIN IVRO, 506 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADEBNIKI:

FRAN UNICH, 481 E. 7th St., Calumet, Mich.

FR. E. ŠPEHAR, 422 N. 4th St., Rock Springs, Wyo.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdina, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 B. 28th St., Lorain, O.

J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTHE, od društva sv. Ciprija in Metoda, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreće Jesusa, Stev. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovence, Stev. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tiskajoči se uredništvu, kakor tudi dopisi, ki jih pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, morajo biti poslani na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neosebna pisma od strani članov ne sme biti odgovor.

Družbeno glasilo "GLAS NARODA"

V smrtni senci.

Baltiška povest.

Spisal Bogdan Vened.

(Nadaljevanje).

VII.

Z glavo trudno in pobešeno — kakor evetlica, ki jo je ponoči bila in globoko k tlom uklonila nemila ploha, — potrl — kakor hrast, ki ga je celo noč mikaštila neznana razdivjanja nevihta, je slonel drugi dan nadknez Krut pri oknu Pluzonove hiše. Nad Velegostom je ponosno-veselo plaval jesenski, a še vedno močno solnce. Mladik nadknez je pa gledal skozi okno čemerno, klavirno, kakor bi ga bile v pustinji kje zalele in objele puste in dolgočasne pozno-jesenske megle.

Poraz — telesni in duševni — ki ga je doživel prajšnji večer, ga je peklo in bolel v dno sra. Šel je bil kmalu potem v določeno mu sobo k počitku, ne da bi bil izpregovoril besede. Ali ni mogel pa ni mogel zatistiti očesa. Celotno noč je prečel. Zakaj je morala priti nad njega taka nezgoda? Zakaj ga je morala doleteti taka sramota? Kako hitro se je pooblašila in potemnela nebo njegove sreče in slave! Vzdignil se bodeš zemlji en slaboten stavec in en kos s čapljami, z vrani bodeš padel maj goden mladik z lahka pobila, na zemljo — ta rujanski pregovor se je nad njim kaj hitro uresničil. A pokaj bi tožil: saj je tega to sramoto ne bode mogel prebopniževalnega padca sam kriv! Leti! Le zakaj ga nista ubila, ko Zakaj je pa pribešnel v Velegost? sta ga že došla imela v svoji občini. Čprav je v Tošinu slišal, da je lasti! Odzvela bi mu bila bridko šel Gotšalkov sin Budivoj v Velegost, kaj mu je bilo treba zato zadržati ter leteti in noreti za zavest, ki ga bode mučila in mučila in mučila do smrti! "Ti nesrečni, ne ni treba nič bati — to bi bil lahki preudaril in se še ne zabodel s smrtonosnim zablodljazmenil za njega, oziroma za njegovo izlet v Velegost! Kaj bode opravi proti njemu človek, ki se knezovina in tvoja — lepa Slavimora potikati po tuji deželi kot ca!" Tako je končno bolestno zabegnute, izgnance, in si samo v ječal Krut, krčevito zamahnil z rokami po zraku ter od jeze in sramote zaškrtal z zobmi. "Solnce sije, dež miglja", se je gladi želodec! Tako naj bi bil hišne gospodariče Zorane, ki je imenovali že rujanski rojaki, pojmoval in tolmači to stvar, pa mu ne bi bilo treba doživeti takega osramočenja! — Toda kar je, je. Stvari sedaj ne more predrugačiti. In da je tako ravno ravnal, tudi ni nič posebno čudnega; vsaj izgovarjati se da njegovo vedenje —

Hm, rad ima Slavico, in to je ves izgovor. To in edino to ga je zavedlo k toli nepredvidnemu in nemodremu koraku. Sicer se sam ne ve, kdaj in kako je to prišlo, ali prišlo je: zaljubljen se je v Slavico, zaljubljen strastno, vroče, ko prneče. Da je ves in docela zaveden vanjo, to je spoznal zlasti sedaj, ko je izvedel v Tošinu, da je šel Budivoj v Velegost — k svita ne vidiš; ti vidiš namesto Pluzonovim seveda, kam pak družinje megle in dež."

gam: obiskat je šel svojo teto in — sestrično Slavico. In s to sestrično je bil Budivoj — tako se mu pravili ljudje — včasih prav velik prijatelj. Pravilo so mu, da je bila že pred dvema letoma javna tajnost, da se bodea Budivoj in Slavica enkrat vzela. Stvar se je sicer po Gotšalkovem umoru tako zasukala in zamotala, da ni hče več ne misli na kakšno zvezo Slavice z Budivojem. Njega je pa ona vest le spekla: hm, ta zveza je vendarle lahko izpeljiva. Iz brez dolgega razmišljanja je pretrgal svoje natančno začrtano in že začeto potovanje po deželi, pa se vrnil v Velegost, da bi se prepričal na svoje oči, kakšno je razmerje med Slavico in Budivojem. In prepričal se je, da je to razmerje še prijateljsko, a prepričal se je obenem, da ima Slavica njega. Kruta, vendar rajši, dosti rajši kakor Budivoja. Ta zavest, da je bil ljubljen, ga sicer napolnjuje z radostjo, in vriskal bi od veselja na glas, da bi se slišalo v daljino vas, ko ne bi bil v istem času, ko izpregovoril besede. Ali ni mogel pa ni mogel zatistiti očesa. Celotno noč je prečel. Zakaj je morala priti nad njega taka nezgoda? Zakaj ga je morala doleteti taka sramota? Kako hitro se je pooblašila in potemnela nebo njegove sreče in slave! Vzdignil se bodeš zemlji en slaboten stavec in en kos s čapljami, z vrani bodeš padel maj goden mladik z lahka pobila, na zemljo — ta rujanski pregovor se je nad njim kaj hitro uresničil. A pokaj bi tožil: saj je tega to sramoto ne bode mogel prebopniževalnega padca sam kriv! Leti! Le zakaj ga nista ubila, ko Zakaj je pa pribešnel v Velegost? sta ga že došla imela v svoji občini. Čprav je v Tošinu slišal, da je lasti! Odzvela bi mu bila bridko šel Gotšalkov sin Budivoj v Velegost, kaj mu je bilo treba zato zadržati ter leteti in noreti za zavest, ki ga bode mučila in mučila in mučila do smrti! "Ti nesrečni, ne ni treba nič bati — to bi bil lahki preudaril in se še ne zabodel s smrtonosnim zablodljazmenil za njega, oziroma za njegovo izlet v Velegost! Kaj bode opravi proti njemu človek, ki se knezovina in tvoja — lepa Slavimora potikati po tuji deželi kot ca!" Tako je končno bolestno zabegnute, izgnance, in si samo v ječal Krut, krčevito zamahnil z rokami po zraku ter od jeze in sramote zaškrtal z zobmi. "Solnce sije, dež miglja", se je gladi želodec! Tako naj bi bil hišne gospodariče Zorane, ki je imenovali že rujanski rojaki, pojmoval in tolmači to stvar, pa mu ne bi bilo treba doživeti takega osramočenja! — Toda kar je, je. Stvari sedaj ne more predrugačiti. In da je tako ravno ravnal, tudi ni nič posebno čudnega; vsaj izgovarjati se da njegovo vedenje —

Hm, rad ima Slavico, in to je ves izgovor. To in edino to ga je zavedlo k toli nepredvidnemu in nemodremu koraku. Sicer se sam ne ve, kdaj in kako je to prišlo, ali prišlo je: zaljubljen se je v Slavico, zaljubljen strastno, vroče, ko prneče. Da je ves in docela zaveden vanjo, to je spoznal zlasti sedaj, ko je izvedel v Tošinu, da je šel Budivoj v Velegost — k svita ne vidiš; ti vidiš namesto Pluzonovim seveda, kam pak družinje megle in dež."

"Gospodariča", je povzel besedo Krut in še bolj zardel. "Kaj naj pa po sinočnem dogodku vidim drugega pred seboj kakor dež in meglo, megleno-deževno bodečnost? Ah, povem ti, da me je tako sram, da bi se najrajši vdrl v črno zemljo. Toda vdrl se ne bodem, pač pa bodem storil nekaj drugega. Veš, kaj? Odpovedal se bodem bodriškemu prestolu in knezovanju, pa odjadral nazaj na Rujano. Budivoj, Gotšalkov sin, naj pa vzame tvojo Slavico in naj zaknužeje z njo Bodričem."

Zorana ga je smehljaje gledala in poslušala, kot večja poznavalka moških sre, pa dejala:

"Nadknez, samo nekaj bi te prosila: Ne naredi kakšne nespametnosti, bodi dober in moder mož!"

"Moder mož! Da, dobro bi bilo, ko bi bil! A nisem. Zato je pa najboljšje, da jo odkurim, odkoder sem prišel, da bodo potem Bodriči imeli modrejšega moža za nadkneza, kakor sem jaz. Kaj mi je bilo treba iz Tešina sem primoreti in doživeti tako osramočenje! Res, gospodariča, čim bolj preudarjam to stvar in sploh svoj položaj, bolj uvidevam, da je najbolje za mene in za mnogo drugih, da kar najhitreje pobrem sila in kopita."

"Se enkrat ti pravim, nadknez, bodi mož! Kaj pa je to takega, kar se ti je primerilo sinoči? Tudi se tako pametno piše si opeče kljun v koprivah. In največjega junaka v zasedi lahko premaga najslabša spaka. In stavec Jaroslav te je vendar zgrabil odzadaj, kakor iz zasede. To ni nikaka sramota zate. Ko bi bil ti imel Budivoja in stavec Jaroslava pred seboj, se pač ne bi bil ustrašil obeh. In pomisli, da si tudi ti velikodušno ravnal z njima: Saj bi ju bil lahko po svojih ljudeh dal potolči, pa si jima pustil, da sta svobodno odšla. Torej te ne moreta grditi in črniti. Zato pa kaj bi si od tega storil! In veš, kaj pravi tudi vam Bujanecem dobro znam pregovor: 'Naredi ene muhe se ne izlije cela posodica dobre juhe. In bodriška knezovina je po mojih mislih vendar posodica dobre, slastne in mastne jedi.'"

"Vse prav. Pametne in dobrohotne so tvoje besede, gospodariča. Ali mene je le sram, sram pred ljudmi, sram pred teboj in zlasti sram pred Slavico."

"Zakaj zlasti pred njo?"

"Zakaj? Ker se mi bode vedno lahko rogala, da me je ona rešila pogina, ko se ga sam nisem mogel."

"Rogala? Ne govori tako — kaj rekla — nespametno! Ali se je zato postavila na tvojo stran, da bi se ti potem rogala? Ali ni pokazala s tem svojim nastopom največjo ljubezen do tebe? Lastnega sorodnika, bratrance, ki ga je imela prej srčno rada, je rajši v sree smrtonosno ranila, ga odabila in odpahnila od sebe za večne veke — da je tebe branila! Ali to ni ljubezen?"

"Je, in hvaležen bodem Slavici vse dni svojega življenja za sinočnji dokaz — prijateljstva", je vroče, iskreno pritrdil Krut, zardel še huje, pa kakor bi ga bilo sram, da ne bi Zorana opazila njegove rdečice, začel nemirno hoditi po sobi gori in doli.

Z nekakim materinsko-srčnim zadovoljstvom ga je Zorana gledala pa nadaljevala:

(Dolje prihodnjič).

KADAR GRE ZA OBSTOJ NARODA, NINO BENAŽTEV PREVELIKA!

Prodaja po noči.

Prav velik del trgovine v redi ponoči. Odjemalci, ki malih prodajalnih se napo dnevu delajo, morajo urediti svoje nakupovanje za večer.

Mi vam prav radi pomagamo urediti novo razsvetlavo ako to zahtevate. Ako niste gotovi, pišite nam dopisnico in naš izvedenec bo prišel k vam in pojasnil če je potrebno kaj premeniti.

Mi zato nič ne računamo.

The New York Edison Company

At Your Service

General Offices: Irving Place and 15th Street

Branch Office Show Rooms for the Convenience of the Public:

4th Broadway

12th Broadway

18 Irving Place

114 West 4th Street

Open until midnight

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLENDAR

za leto 1917

se dobi pri sledečih zastopnikih:

Anton Hren, Steelton, Pa.

Anton Osolnik, Luzerne, Pa.

Jos. Petercel, Willock, Pa.

Frank Jakše, 112 Marchant St., Ambridge, Pa.

Frank Novak, Greensburg, Pa.

L. Hribar, Bessemer, Pa.

John Pakj, Conemaugh, Pa.

Frank Demšar, Manor, Pa.

J. Polanc, 409 Ohio St., Johnstown, Pa.

Anton Valentinčič Farrell, Pa.

Frank Gabrenja, Johnstown, Pa.

N. R. Jakopich, 1037 Peralta St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Ignac Magister, Pittsburgh, Pa.

Matt. Klarich, 832 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

J. Jovan, West Newton, Pa.

Jos. Skerlj, Turtle Creek, Pa.

Anton Jerina, Claridge, Pa.

Mat. Kamin, Forest City, Pa.

Frank Trebetz, Export, Pa.

Vide Rovansk, Conemaugh, Pa.

Podružnica Frank Sakser, Cleveland, O.

J. Resnik, Cleveland, O.

Chas. Karlinger, Cleveland, O.

L. Balant, 1777 E. 29th St., Lorain, O.

J. Kumse, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.

Matt. Slapnik, Collinwood, O.

Ant. Kikel, 1116 Franklin Ave., Youngstown, O.

Frank Hočvar, Bridgeport, O.

H. Svetlin, 1016 St. Clair Ave., Sheboygan, Wis.

John Stampfel, 827 Indiana Ave., Sheboygan, Wis.

Aug. Kollander, 575 Reed St., Milwaukee, Wis.

Frank Skok, West Allis, Wis.

Mat. Ogrin, 1436 Sheridan Rd., Waukegan, Ill.

P. Petkovšek, Waukegan, Ill.

Frank Bambich, 1107½ N. Hickory Ave., Joliet, Ill.

F. Cherne, So. Chicago, Ill.

Fran Kjurjovec, Chicago, Ill.

J. B. Verbič, Aurora, Ill.

Frank Skrabec, Stockyard St., Denver, Colo.

Peter Chulig, Pueblo, Colo.

Frank Janec, Pueblo, Colo.

John Germ, Pueblo, Colo.

Mike Pencil, Ringo, Kans.

Frank Režisnik, Cherokee, Kans.

Rok Firm, Frontenac, Kans.

Frank Gregorka, Little Falls, N. Y.

Karl Strniša, Gowanda, N. Y.

Louis Perushek, Ely, Minn.

Geo. Kotze, Eveleth, Minn.

Louis Vesel, Gilbert, Minn.

M. Grabrijan, St. Louis, Mo.

A. Rudman, Indianapolis, Ind.

L. Bolskar, Clinton, Ind.

Fr. Vodopivec, Kitzmiller, Md.

Gregor Zobe, Klein, Mont.

Anton Justin, Rock Springs, Wyo.

Jakob Laushin, 706 Kansas St., San Francisco, Cal.

Gregor Porenta, Black Diamond, Wash.

VABILO NA VESELICO,

katero priredi

društvo 'Bratstvo' št. 274 SNPI.

v Dunlo, Pa.,

v soboto 30. decembra t. l.

v prostorih sobr. Ambr. Zalarja,

Mountain House.

Pričetek točno ob 6. uri zvečer.

Tempotom vljudno vabimo enjano občinstvo iz Dunlo in prijatelje iz bližnjih naselbin, da se

tje naše veselice polnoštevilno vdeleže. Za sveže pivo, dober prigrizek in vsestransko zabavo bode

skrbel Odbor.

"Kaj nameravate kupiti za Božič?"

Ako kupite več daril po en ali dva dolarja, ne bo nihče zadovoljen in stane vas pa mnogo denarja. Zakaj ne kupiti enega darila zase in za vse druge.

LASTNIKOM PHONOGRAPHOV.

Porabite vse svoje prijatelje v svoj dom za Božič in veselite se lepe godbe in petja slavnejših pevcev sveta. Oživite lahko vse stare domače spomine, ako poslušate svoje stare narodne in umetne pesmi v svojem materinem jeziku v svojem lastnem domu. Slišite tudi lahko vse lepe koračnice in zadnje vojne pesmi.

Mi vam nudimo posebno priliko za \$18.90 naš phonograph jamčen za deset let z vsem in damo vam še poleg šest plošč, katere si izberete. Mi vam pošljemo stroj in plošče C. O. D. z dovoljenjem da pregledate. Ko ste stroj preiskali, potem šele plačate.

LASTNIKOM PHONOGRAPHOV

Mi imamo eno največjih zalog v Ameriki in naročila odposljemo še isti dan, ko jih dobimo. Pišite po naš brezplačni cenik.

E 2778 (Po jezeru. (M. Vilhar.) 75c.	E 6063 (Fantovski nabor (narodna) 75c.
(Domovini. (Dr. B. Ipavec.) 75c.	(Domače veselje (narodna) 75c.
E 2779 (Luna sije. (J. Fleisman.) 75c.	E 6064 (O ja, zmijaj vesel, vesel (narodna) 75c.
(Sladko je vince. Ne bom se možila. (Vidim draga moja. 75c.	(a) Bog je vstvaril zemljo. (Narodna) 75c.
E 2785 (Hungarian Rhapsodie. 75c.	(b) Tam za goro skrajnjaki pojo. (Narodna) 75c.
(Song of the Puszta Maiden. 75c.	(c) (Narodna) 75c.
E 6057 (Pastirska. Mazurka. 75c.	E 6065 Na planinah. (Narodna) 75c.
(Mazurka. Polka. 75c.	(Krogospev: a) En hriček. 75c.
E 6058 (Domzalski. Valček. 75c.	b) Kranjski fantje. 75c.
(Marzolin. 75c.	E 6066 (Sopek narodnih 1. 75c.
E 6059 (Mazurka ljubica. 75c.	(Sopek narodnih 2. 75c.
(Kmečki tramplan. 75c.	E 6067 (Dva nesrečna Italijana, narodna. 75c.
(Planinski. Valček. 75c.	(Oj, ta soldaški boben, narodna. 75c.
(Ribenska. Polka. 75c.	E 6068 (Soca voda je šumela. 75c.
E 6062 (Mastne pripovedke 1. 75c.	(Po polju že rože cvetejo, narodna 75c.
(Mastne pripovedke 2. 75c.	(Ne bom se možila. Slovenska kneč. 75c.
E 1626 (Nov stajerski ples. 75c.	(ka godba. Ljubljana. 75c.
(Stajerski ples. 75c.	(Gliheng na semnju. Komični pri. 75c.
E 1627 (Stajerski kmečki ples z vriska. 75c.	(zor. Kvartet slovenskih pevcev. 75c.
(njem. 1. del. 75c.	E 6137 (Sijaj, sijaj solnce, Kvartet slo. 75c.
(Stajerski kmečki ples z vriska. 75c.	(venskih pevcev. 75c.
(njem. 2. del. 75c.	(Ponočno pozdrav. Ludovik Bajde. 75c.
E 1628 (Kmečka. 1. del. 75c.	(z spremeljevanjem glasovirja. 75c.
(Kmečka. 2. del. 75c.	(Ljubljana. 75c.
E 1629 (Koračnica grenadirjev. Igra new. 75c.	E 5064 (Mornar Nezvesta, bodi zdrava. 75c.
(yorskna voljska godba. 75c.	(Vihar.) \$1.25
(Zaročna mazurka. 75c.	(Na tujih tleh. (Nedved) \$1.25

STANOVALCEM V PITTSBURGHU.

Naša trgovina bo odprta do 9. ure zvečer, vsakdan do Božiča. Pridite, ker govorimo vaš jezik in se čutite doma.

PITTSBURGH PHONOGRAPH COMPANY,

1331 Penn Avenue,

Pittsburgh, Pa.

VPOŠTEVAJTE.

Ako želite izvedeti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev, znancev, itd.

Ako želite prodati posestvo, hišo, trgovino itd.

Ako želite objaviti krst, ženitev, žalostinko itd.

Ako želite dobiti delavce ali delo za sebe.

Ako želite objaviti društvene naznanila

RABITE VSELEJ najstarejši slovenski list

"GLAS NARODA"

"Glas Naroda" dobite v vsaki slovenski naselbini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasi v Zedinjenih državah, kakor tudi v Canadi itd.

RENE MAUPERIN.

ROMAN.

Spisal J. GONCOURT. Za G. N. pridedil J. T.

3

(Nadaljevanje).

— Ne boj se, mati — je rekel sin Henrik. — Nobene nevarnosti ni bilo. — Struja ju je zanesla, pa smo ju spravili v čoln. — Ta je vse.

— O, potem pa že — je rekla gospa Mauperin, ki se je na svojega sina bolj zanesla kot sama nase.

— Vi ne veste, gospod Reverhon, kako je pogumna ta naša Rene. — Pogumna in lahkomisljena. — Poglej, še vse mokre lase imaš.

— Gospod Dardouillet! — je javil služabnik.

— Naš sosed — je pojasnila gospa Mauperin Reverhonu.

— No, kako je kaj? — ga je vprašal Mauperin.

— Že gre počasi, počasi. — Načrti so že gotovi. — Tla se morajo popolnoma prevrediti.

— Kaj boste pa sadili, gospod Dardouillet? — ga je vprašala Rene.

— Drevesa, gospodična, drevesa. — Toda zato je še vedno dovolj časa. — Naprej se mora zemlja pripraviti, potem pa drevesa, drevesa.

Iz sosednje sobe je stopil v salon nek možki. — Pozdravil je, pa mu ni nikdo odzdravil. — V salonu je bil, pa ga ni nikdo opazil. — Ni bil lepega, toda poštenega obraza. — To je bil gospod Bernard, Mauperinov blaginik.

— Tako, zdaj smo pa vsi tukaj. — Ali bi ne bilo dobro? — je vprašal gospod Mauperin, — če bi pripravila jed? — Mladi ljudje so gotovo že lačni.

Po večerji so se začeli zopet pogovarjati.

— Gospod Reverhon — je rekla gospa Mauperin. — Mladenič, ki je sedel na njeni desni strani, je posvečala vso ljubeznjivost in vso pozornost. — Nepristojno ga je gledala. — V mislih je delala načrte in zdela se ji je, da bi ne bilo prav slabo, če bi ta mladenič vzel njeno hčer Rene za ženo.

— Gospod Reverhon, pred kratkim smo se seznanili z neko vašo znanko, gospo Bonnières. — Zelo vas je pohvalila.

— Da, z gospo Bonnières sem se seznanil v Italiji. — Še celo neko uslugo sem ji napravil, če se ne motim.

— Ali ste jo osvobodili iz roparskega jetništva? — je vprašala Rene.

— Ne, tega ravno ne. — Gospa je imela malo težave z nekim hotelskim računom. — Bila je sama....

— Nazadnje je pa to vendarle roparska zgodba.

— Gospa Bonnières je imenitna ženska — se je oglasila mati. — Ali jo poznate gospod Barousse?

Te besede so bile namenjene staremu možičku, ki je bil prišel z mapo.

— Seveda, seveda, zelo fina ženska.

— Ali ste bili dolgo v Italiji, gospod Reverhon?

— Šest ali sedem mesecev.

— No, kako se vam je kaj dopadlo?

— Včasih je lepo in zanimljivo, včasih pa tudi ne.

— Italija — je povzel besedo mladi Mauperin. — Italija se mi ne dopade. — Jaz nisem nikdar rad potoval po Italijanskem. — Anglija, Anglija, to je nekaj drugega. — Tam je narod, tam.

— Jaz se popolnoma strinjam s Henrikom — je rekla gospa Da varande, njegova poročena sestra. — Kako so vsi uljudni in kakšno blago!

— Velike dobičke delajo. — Posebno kar se obleke tiče — je rekel Reverhon. — Ko je umrl moj krojač, je zapustil tri milijone.

— Da, se je oglasil Denoisl — trgovci so vsi nekaki pošteni sleparji.

— Kako je bilo pa pri dirkah? — je vprašala Rene svojo sestro.

— Imenitno — je odgovoril mesto nje Reverhon.

— Gospodje, zakaj pa ne kadite? — je prekinil govor Mauperin. — Pri nas se sme takoj po večerji kaditi v salonu. — Zahvaliti se moramo mojemu sinu, ki je izposloval od matere to dovoljenje.

— Ali bi čisto kave, boter? — je vprašala Rene Baroussa.

— Ne, hvala, če pijem kavo, ne morem spat.

— Kaj pa vi, Reverhon?

— Ne, hvala, če pijem kavo, ne morem spati.

Sedla je k klavirju in zaigrala polko. — Gledala je k mizi in se neprestano smejala. — Rame je dvigala in povešala. — Njeno telo je valovilo, z glavo je dajala takt.

— Krasno igra — je rekel Reverhon.

— Dobrega učitelja je imela, Quidanta.

— No, zdaj je pa že dovolj, — je rekla Rene, zaprla klavir in stopila pred Denoisela.

— Povejte mi kaj zanimivega, Denoisl.

Stala je pred njimi s prekrižanimi rokama, visoko zravnavna.

— Kdaj vam bodo zrasli zobje modrosti? — je vprašal Denoisl.

— Nikoli! — se je zasmejala. — No, zdaj pa le povejte.

Denoisl jo je pogledal in začel govoriti z zamolklim glasom:

— Nekdo sta bila oče in mati, ki sta imela malo hčerko. — Oče in mati, ki sta jo hotela poročiti, sta povabila nekaj zelo uglednih gospodov. — Toda mlada deklica....

— Moj Bog, take neumnosti pripovedujete! — Jaz bom rajše delala.

Iz male korbice je vzela vezenje in sedla poleg matere.

— Ali bomo kaj igrali? — je vprašal Mauperin.

— Zakaj pa ne? — je odvrnila žena. — Miza je pripravljena. — Samo sveče je še treba prižgati.

— Izvrstno — je vzkliknil Denoisl, ki bi bil že skoraj zaspal pri kamnu.

— Ali niste nocoj preveč utrujeni? — je vprašal Reverhon in stopil k Rene.

— Jaz, gospod? — Tako sem spočita, da bi lahko celo noč plešala.

— Kaj pa delate? — To je pa nekaj lepega.

— Nič posebno lepega.... Samo nogavice. — Za reveže pletem. — Pripoznam, da mi šivanje ne gre nič posebno izpod rok.

— Pomislite Rene, jaz niti enkrat še nisem dobil — se je oglasil Mauperin iz kota.

Rene mu ni odgovorila, ampak je naenkrat vzkliknila:

— Denoisl! Pridite sem! Takoj sem! — Tako, tako. Še bližje! Zdaj pa poklekните! Takoj! Takoj poklekните!

— Ali noriš? — je vzkliknila mati Mauperin.

— Rene, — je rekel Denoisl. — Kaj vam je padlo v glavo?

— Pridna bodi, Rene — jo je opozarjal oče.

— Zdaj se pa ne smete niti premakniti — je rekla Rene in vrtila svoje škarkje v rokah. — Denoisl, vi ste strašno slabo obrtiti.... Tudi počesani ste slabo. — Vedno vam visi na čelo dolg koder.... Vaš obraz ni tako lep kot bi moral biti. — In zdaj Vam bom ta koder odrezala. — Zakaj se bojite? — Nič ne glejte očeta.

Po teh besedah mu je z bliskovito naglico odstrigla koder in ga vrgla v peč.

Njeno mater je najprej zalila rdečica, potem je pa naenkrat po-

stala sivo blada. — Oče Mauperin je pa pristopil k njej zelo jeznega obraza, rekoč:

— To pa ni lepo, Rene, to pa ni lepo.

— Da, Rene, — je zakicala mati. — Kaj takega se ne sme več pripetiti.

— Čaja! — je naročil stari Mauperin služabniku.

(Dalje prihoduje).

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKEI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

OPOMBA.

Toliko ljudi je povprašalo po knjigi, ki popisuje življenjepis Očeta

Mollinger, duhovnika — zdravnika, da oni, ki so pisali po njo, bodo morali čakati za svojo iztis nekoliko dni. Knjigo pošiljamo s plašano poštnino. Prago nam je, da se zna, da čitatelji tega casopisa dobijo knjigo brez vsakih stroškov. To knjigo pove o življenjski zgodovini slavnega duhovnika in zdravnika, ki se je učil zdravilstva mnogo let po največjih medicinskih šolah v Evropi in ki je v Ameriki zdravil več ko 320.000 bolnikov. Mollinger Medicine Company razpolaga brezplačno iztisne dotične knjige vsem onim, ki pošljejo svoje ime. Slavno ime očeta Mollinger je pripisati dejstvu, da je toliko ljudem pomagal. Prav redko je dandanes, da se nekaj, kar je velike vrednosti, dobi zastoj. Pisate danes po knjigo. Znanost, ki jo iz nje pridobite, utegne Vas rešiti dolge belemzi ali pa bo v blagoslov kakemu Vašemu prijatelju ali sorodniku. Pošljite svoje ime na

THE MOLLINGER MEDICINE CO., 308 West Ohio St. Pittsburgh, Pa.

HARMONIKE

bodite karkršnekolik vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trepčno in zanesljivo. V popravilo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravku vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakršno kdo zahteva, brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL, 1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

Dr. KOLER,

638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik. Specializist v Pittsburghu, ki ima 18letno prakso v zdravstvenju tajnih moških boleznih. Stri ali zastupljenje krvi zdravi s glasovito tim 600, ki ga je izumel dr. prof. Erlich. Če imate moliže ali mehurčke po telesu, v grlu, ležanje las, bolečina v kosteh, pridite in izdajte vam bo tri. Ne čakajte, ker ta bolezen se ne leze. Izgubo semena nenaravnim potom, zdravim v par dneh, kasavac ali tri per in tudi vse druge posledice, ki nastanejo radi izrabljanja samega seba. Eusenje krvi, ki vodi iz mehurja, ozdravim v kratkem času. Hydrocele ali kilo ozdravim v 30 urah in sicer brez operacije. Bolezni mehurja, ki povzročijo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri spušcanju vode, ozdravim s gotovostjo. Reumatizam, trganje, bolečine, otokline, aršed, skrotole druge kožne bolezni, ki nastanejo valed nečiste krvi ozdravim v kratkem času in ne potrebujem zdravil.

Denarne pošiljate za ujetnike v Rusiji in Italiji.

Lahko se pošlje denar sorodnikom, prijateljem in znancom, kateri se nahajajo v ujetništvu v Rusiji ali Italiji. Potrebno je, kadar se nam denar pošlje, da se priloži tudi ujetnikova dopisnica ali pismo in se nam tako omogoči pravilno sestaviti naslov.

Ako nameravate poslati denar ujetniku, pošljite ga takoj, ko sprejmete njegov naslov, ker ako bi odlašali, bi se lahko dogodilo, da bi ga ne našli več na tem mestu in mu ne mogli uročiti denarja.

TVRDKA FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA

iz najboljšega grozdja.

Najboljše staro belo vino Riesling 10 gal \$6.50, 27 do 28 gal \$15.50, 50 gal \$27.50. Staro rdeče vino Zinfandel 27 do 28 galon \$14, 50 galon \$25. Lansko belo vino 27 do 28 galon \$14, 50 galon \$25, rdeče vino 27 do 28 galon \$12.50, 50 galon \$22.50. — 100 proof močan tropinjevec 4 1/2 gal. \$12, 10 gal. pa \$25. Pri omenjenih cenah je vstet tudi vojni davek za vino. — Potovalni agent je rojak M. Žugelj.

S spoštovanjem

S. JACKSE, Box 161, St. Helena, Cal.

Sadno žganje.

Trdi se, da se v tej deželi ne more dobiti sadno žganje enako onemu, ki se ga dobi doma pri kmetu; sadje nima enakega okusa; ljudje ne znajo kuhati itd. Le resnice pa nobeden ne pove, da tako imenovano sadno žganje v Ameriki še sadja nikdar ni videlo.

Kako so gornje trditve neresnice se bodele najlažje prepričali ako naročite zdaj sadjeve, dokler se ga še dobi. Prepričali se bodele, da se kuha v tej deželi vsaj tako fini sadjevec, kot si ga kdaj pokusil doma. Državni davčni urad je vsakemu na razpolago, da izve, da je spodaj oglašeno blago iz čistega sadja.

Jabolčnik, Tropinjevec, Persimon, vse vrste po \$3.50 galona.

Pravi sadjevec se priporoča kot zdravilo v mnogih boleznih.

Ako pijete vino, potem povem da se v Missouri dobi dobra na ravna vina, kot nikjer boljše. Mnogo rojakov je, ki so stalni na ročniki zadnjih 6 let.

CENE VINU SO SLEDEČE:

Claret ali Concord oba rdeča... 55c.

Elvira, rdečo... 65c.

Ives, rdečo... 70c.

Riesling, belo... 75c.

Sod 50 galon damo zastoj, manjši sod je treba plačati.

Vsa naročila pošljite na:

FRANK GRAM, Naylor, Mo.

Dr. LORENZ,

Specialist moških bolezni.

Jaz sem edini hrvaško govoreči specialist moških bolezni v Pittsburghu, Pa.

DR. LORENZ,

614 Penn Ave. II. nadst. na ulico.

Uradne ure: dnevno od 9. do popoldne do 8. ure zvečer. V petkih od 9. do popoldne.

Nedejo od 10. dop. do 2. popol.

NAJBOLJA TRGOVINA OPOJNIH PIJAC V AMERIKI.

Naročite vse pijače pri nas po pošti. Ekspres vam jih prinese v hišo.

Rd. rž. Whiskey... \$2. \$2.50 \$3.00
Beli rž. Whiskey... \$2. \$2.50 \$3.00
Rum (rdeč)... \$2. \$2.50 \$3.00
Gin ali Brinjevec... \$2. \$2.50 \$3.00
Kimmel... \$2. \$2.50 \$3.00
Anisette... \$2. \$2.50 \$3.00
Rozolijo... \$2. \$2.50 \$3.00
Vinski spirit... \$3. \$3.50 \$4.00
Vina sladka ali

kisla... \$1. \$1.50 \$2.00

Pišite po natančni cenik whiskeya, vina, okrepčujočih pijač itd. Mi plačamo ekspresne ali železnične stroške ako naročite za \$5.00 ali več. Naročite tiskovine, zalepke, zidne koledarje, kupice za žganje, odpiralce, vse dobite brezplačno s naročilom.

Denar pošljite po pošti ali v priporočenem pismu.

C. F. ZARUBA & CO.

313 THIRD AVENUE.

Dep. G. N. PITTSMURGH, PA.

VINA! VINA! VINA!

VINSKO ŽGANJE (TROPINJEVEC)

Za samo \$26.00 pošljemo 52 galon sod californijskega rdečega vina in za samo \$37.50 pošljemo pa sod 52 galon Rieslinga (belega) vina Vse blago jamčeno pod zakonom THE PURE FOOD LAW. Pišite po cenik na:

DALMATINSKO-KALIFORNIJSKO VINARSKO ZADRUGO

140 Liberty Street, New York, N. Y.

Staro navada

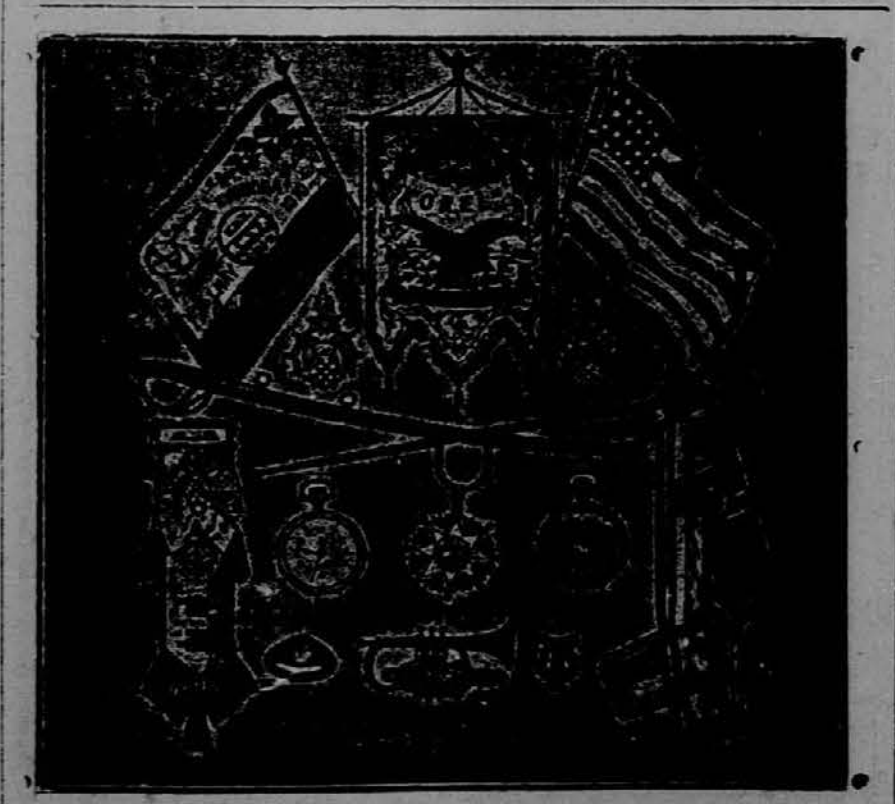
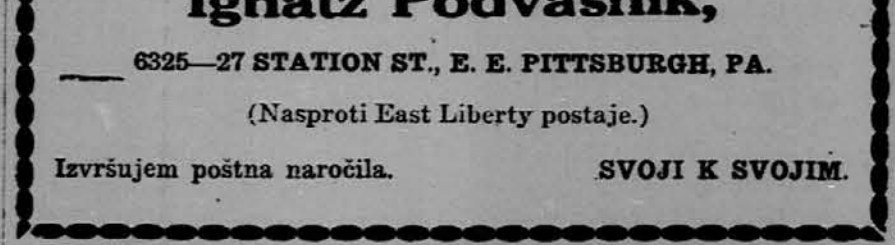
pri Slovincih je, da si za praznike Božič in Novo leto privoščijo nekaj boljšega, kakor na pr. dobrega rumca, fine slivovice, izvrstnega tropinjevca, kranjskega brinjevca ali razne druge fine likere. Z vsem tem jim pa najlažje postreže

Ignatz Podvasnik,

6325—27 STATION ST., E. E. PITTSBURGH, PA.

(Nasproti East Liberty postaje.)

Izvršujem poštna naročila. SVOJI K SVOJIM.

Kadar je kako družtvo namenjeno kupiti bandere, zastave, regalje, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, veržico, privlačno, prstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas ne vprašate. Uporabljajte Vas stane le 2c. pa si bodele pribavili dolarja.

Ostala, več vrst pošiljamo brezplačno. Pišite post.

IVAN PAJK & CO., Box 328, CONEMAUGH, PA.

MODERNO UREJENA TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVRSNE TISKOVINE

IZVRŠUJE PO NIZKIH CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V

DRUGE JEZIKE.

UNIJSKO ORGANIZIRANA.

POSEBNOST SO:

DRUŠTVENA PRAVILA,

OKROŽNICE — PAMFLETE,

CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKEI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLAND STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika.

Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

Nov uzoren pisalni stroj!

The No. 9 OLIVER

The Standard Visible Writer

KUPITE GA SEDAJ!

Da, triumf na tem polju je tu!

Ravno je prišel — in prišel leta, predno so ga izvedenci pričakovali.

Izdelovalci so delali celo življenje, da dobijo ta idealni stroj. Oliver je zopet zmagal kot je zmagal, ko smo dali svetu prvi vidljivi stroj.

Gotovo ni pisalnega stroja na svetu, ki bi bil sličen novemu Oliver "9". Mislite na tako nežen pritisk, da bi stopinje mačice pritisnili tipke!

POZOR! SVARILO!

Najnovejša iznajdba, katere je opaziti na tem stroju, kontrolira vse Oliver. Celo naši prejšnji modeli — slavni kot so bili — niso imeli dvojne premikača.

Ta daje celo kontrolo 84 črk in znamenj v mala prata leve in desne roke. In ta vam pusti, da jih pišete le s 28 tipkami, najmanjšim številom na kateremkoli pisalnem stroju.

Pisalci na vse druge stroje lahko rabijo Oliver "9" takoj ter hitreje in lažje.

17 CENTOV NA DAN!

Zapomnite si, da pe ta najnovejši Oliver "9" največja vrednost, kar se jo je kdaj dalo v kakem pisalnem stroju. On ima vse prejšnje posebne iznajdbe — vidno pisavo, avtomatični "spacer", 6 in 1/2 unče touch ter dodatno poljubni premikač, izmenjalni trak ter vse najnovejše iznajdbe.

Kljub temu pa smo se odločili, da ga prodajamo vsakemu po našem slavnem načrtu — 17 centov na dan. Sedaj si more vsakdo nabaviti ta najboljši pisalni stroj, a slavnim PRINTER, ki piše kot tiak.

Še danes pišite za vse posameznosti in bode med prvimi, ki bo do poznali čuda tega pisalnega stroja. Spoznajete, zakaj se pošiljujejo tipisti, delodajalci in privatniki povsod Oliver pisalnega stroja. Odpoljite dopisnico takoj. Nikakih obveznosti. Veselilo nas bo pojasniti vam vse.

THE OLIVER TYPEWRITER CO.,

310 BROADWAY, NEW YORK, N. Y.